

DHARAMRAJ – TÒA PHÁN QUAN TỐI CAO

Con có thể viết biểu đồ cả ngày của con một cách chính xác không? Con có biết được tốc độ của chuyến xe lửa đưa thư không? Con có biết làm thế nào để các tâm ấn của con ăn khớp với các tâm ấn của BapDada không?

Những ai đã sống với hình thể hữu hình (sakar Baba), những ai đã trải nghiệm suy nghĩ và tâm ấn của người ở từng khoảnh khắc, các con có biết làm thế nào để khớp được các tâm ấn của con với các tâm ấn của hình thể hữu hình không? Những người khác còn phải thu hút chúng bằng sức mạnh yoga của trí tuệ, còn các con chỉ phải mang chúng đến trước mặt con thôi. Vì thế, các con phải khớp được các suy nghĩ và tâm ấn của con (với Cha). Con không được phép lãng phí thời gian. Con phải quyết định ngay lập tức xem con phải làm gì và không được phép làm gì. Việc này giúp tiết kiệm thời gian và cũng tiết kiệm cả sức mạnh của trí tuệ thứ cũng sẽ bị lãng phí nếu không làm vậy.

Tất cả các con có hài lòng với nỗ lực của mình không? Kế hoạch nào các con lập ra đã được hoàn tất rồi? Con cần bao nhiêu thời gian để thay đổi bản thân mình? Con đã nhận được chứng chỉ hài lòng mãn nguyện chưa? Cùng với việc tự yêu thương bản thân mình, con cũng phải là linh hồn được người khác yêu thương.

Nếu những người chịu trách nhiệm cho các con mà trao chứng nhận cho con thì nghĩa là con được người khác yêu thương. Các con cũng phải khiến cho tạo vật của con hài lòng. Con phải nắm bắt được từ hành vi cư xử của họ xem liệu họ có hài lòng với con không.

Khi con đến Madhuban, con có thể giành được chứng nhận của con từ các chị công cụ. Tất cả các chứng nhận này sẽ hữu ích trong cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao. Một người lái xe mà mang theo bằng lái, và trình ra, thì anh ta có thể được cho qua. Vậy nên con hãy giành các chứng nhận nhiều hết mức có thể, vì những maharathi này là những người sẽ ngồi ở Tòa phán quan. Những chứng nhận này sẽ hữu dụng cho con. Bằng cách lấy chứng nhận từ đây, con sẽ phát triển được sở trường làm hài lòng những linh hồn khác. Những chị có kinh nghiệm cho con những lời dạy giúp con làm hài lòng nhiều người khác. Các bằng chứng nhận là phương pháp để làm hài lòng rất nhiều linh hồn.

21.01.1971

Cũng như Baba chỉ thấy những linh hồn vô hình trong dạng hữu hình, con có trở nên giống Cha như thế không con? Ánh nhìn và thái độ luôn hướng về Hạt Giống

hướng thượng. Thế cái gì hướng thượng trong hình thể hữu hình này? Linh hồn vô hình.

Con nhìn thấy hình tướng hay con thấy linh hồn? Giờ con biết sự khác biệt rồi, và con cũng biết câu thần chú vĩ đại. Con biết nó và con cũng đã thấy nó. Còn gì nữa? Con đã phát triển được thực tập ổn định bản thân con trong trạng thái này chưa? (Mỗi con kể lại trải nghiệm của mình. Có nên hiểu là các con vẫn sẽ còn tiếp tục thực tập bài học đầu tiên này cho đến tận lúc cuối? Các con sẽ là những người đến tận lúc cuối vẫn còn đang thực tập, hay con sẽ trở thành hiện thân? Thực tập này sẽ hoàn tất trước thời điểm cuối được bao lâu và con sẽ trở thành hiện thân chứ? Hay là đến khi con rời khỏi cơ thể của mình rồi con vẫn còn đang thực tập? Bao giờ bài học đầu tiên này mới hoàn tất? Những ai nghĩ là họ sẽ vẫn còn đang thực tập cho đến tận lúc cuối giơ tay lên!

Baba đang hỏi các con về bài học đầu tiên, bài học nhìn thấy thực thể vô hình trong hình dạng hữu hình. Các con đang trò chuyện với ai thế? (Với thực thể vô hình.) Nếu đến tận lúc cuối rồi mà con vẫn còn đang thực tập nhìn thấy thực thể vô hình trong hình dạng hữu hình, thì con sẽ không nếm trải được niềm hân hoan và hạnh phúc của trạng thái ý thức linh hồn, trạng thái nguyên thủy của con, ở thời kì chuyển giao đâu.

Đến bao giờ con mới đạt được gia tài thừa kế của thời kì chuyển giao? Gia tài thừa kế của thời kì chuyển giao là gì? (Niềm hạnh phúc siêu giác quan.) Con sẽ nhận được của thừa kế này vào lúc cuối khi con sắp trở về nhà ư? Lẽ nào con không thực tập tiến lên với tư cách một linh hồn, một thực thể không cơ thể à? Hiện tại, sự thu hút có hướng về phía linh hồn trong khi đang nhìn thấy hình dạng hữu hình hoặc hình thể tinh tế không? Con nhìn thấy linh hồn phải không? Thấy được vô hình trong hữu hình nên trở thành trạng thái tự nhiên thực tế của con. Ngay lúc này con có đang nhìn vào cơ thể không? Con phục vụ linh hồn mà, đúng không? Khi con dùng bữa, con cho linh hồn ăn hay con ăn trong ý thức cơ thể?

Các con có đi lên đi xuống thang không? Con có thích chơi trò leo thang này không? Ai thích đi lên đi xuống nào? Khi trẻ con nhìn thấy cái thang, chúng nhất định sẽ leo lên và rồi lại tụt xuống. Thế các con vẫn sẽ ở trong tuổi ấu thơ của mình cho đến tận lúc cuối à? Con không định đi nghỉ hưu sao? Khi cơ thể đi vào trạng thái nghỉ hưu, những tâm ấn trẻ con cũng dần kết thúc. Trò trẻ con leo lên leo xuống thang này còn tiếp diễn đến bao giờ nữa hở con?

Con sẽ trở thành biểu tượng ban tặng tầm nhìn khi con ở trong trạng thái vô hình lúc con vẫn đang trong hình dạng hữu hình. Nếu con nghĩ là con sẽ còn tiếp tục thực tập này cho đến tận lúc cuối thì con sẽ trở nên trì trệ trong việc làm cho bài học đầu tiên này vững vàng. Rồi con sẽ không thành công trong việc trải nghiệm trạng thái tưởng nhớ liên tục và là hiện thân đầu. Con sẽ thành công vào lúc con rời khỏi cơ thể ư? Không đâu con. Con phải trải nghiệm trạng thái ý thức linh hồn trước khi lúc cuối đến. Cũng như con có ý thức về cơ thể của con một cách rất tự nhiên suốt bao nhiêu kiếp, thì hết như vậy, lẽ nào con không trải nghiệm được hình thể nguyên thủy của con chỉ trong một khoảng thời gian ngắn thôi sao? Có nên như thế không con?

Bài học đầu tiên nhất định sẽ được hoàn tất. Chỉ thông qua trạng thái ý thức linh hồn này con mới là công cụ trong việc trao tặng tầm nhìn cho những linh hồn khác. Thế nên con phải chú ý đến thực tập này. Con coi con là linh hồn là ổn định con trong hình thể của con, phải không? Cũng như khi con nói “Brahma Kumar hay Brahma Kumari”, con có quên mất cha Brahma hay hình thể là một BK không? Trong khi tiến lên, con có quên mất rằng con là một Brahma Kumar không? Vì con không quên điều này, thế thì với tư cách là một đứa con thuộc dòng họ Shiva, sao con lại quên mất hình thể linh hồn của con? Con gọi “BapDada” phải không? Khi con gọi “Shiv Baba”, hình thể vô hình xuất hiện trước mặt con phải không?

Cũng như ý thức về việc là một Brahma Kumar đã trở nên vững chắc trong khi con đi lại di chuyển, thì giống như vậy, sao con lại quên mất hình thể thuộc về dòng họ Shiva của con? Có phải là con đã trở thành Brahma Kumar và đến lúc cuối con mới là hình thể thuộc về dòng họ Shiva? Con gọi “BapDada” với hình thể kết hợp hay gọi thế cho riêng từng người? Vì con gọi “BapDada” cho hình thể kết hợp nên lẽ nào con lại không thể nhớ được cả hai hình thể của con: là một linh hồn và là một Brahma Kumar? Con phải hoàn tất thực tập này trước.

Rất nhiều thứ khác sẽ bị bỏ lại cho đến tận lúc cuối. Con đã được bảo rằng rất nhiều bài thi mới sẽ đến vào lúc cuối, và con sẽ giành được chứng nhận hoàn hảo bằng cách thi đỗ những kì thi này.

Nếu con không có ý thức về bài học đầu tiên, con sẽ không thể giành được chứng nhận hoàn hảo đâu con. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu con không lấy được bằng tốt nghiệp? Sẽ có bản án từ Tòa Phán Quan Tối Cao. Thế nên hãy làm cho thực tập này thật vững chắc. Con đã có lòng quyết tâm bỏ đi ngay cả ý nghĩ về thói tật đầu tiên, và phần đông các con đều đã chiến thắng trong việc đó, phải không?

Mọi thứ tùy thuộc vào lời hứa của con. Con hứa chắc điều gì thì lời hứa ấy nhất định thành sự thật. Nếu con nghĩ khóa học này còn tiếp diễn đến tận lúc cuối cơ, thì kết quả sẽ là gì đây? Nó sẽ không thành thực tế đâu con. Nó sẽ vẫn chỉ là thực tập thôi. Con phải thi đỗ được những bài này trước tiên. Nếu đến lúc cuối con mới thi qua được mấy bài này, thì bao giờ con mới giành được gia tài là niềm vui siêu giác quan trọn vẹn hờ con?

28.07.1971

Theo thời gian hiện tại, khi việc học thực tế đã kết thúc và khóa ôn tập đang diễn ra, con có thể hiểu thời gian thi cử đã cận kề tới mức nào rồi. Ngày nay, ngay cả Chính phủ thỉnh thoảng cũng có những kì kiểm tra và tích lũy điểm lại cho đến kì thi cuối cùng. Hệt như thế, **bất cứ hành động nào con thực hiện ở thời điểm hiện tại, hãy nghĩ là con đang làm bài kiểm tra thật đấy, và kết quả bài kiểm tra đó sẽ được tích lũy vào kết quả của những bài thi cuối cùng.**

Một khoảng thời gian ngắn nữa thôi, con cũng sẽ chứng kiến là bất cứ ai thực hiện dù chỉ một chút hành động tội lỗi cũng sẽ nếm trải trừng phạt một cách tinh tế. Cũng như **những ai có trí tuệ yêu thương có trải nghiệm thực tế về việc ăn mừng cuộc gặp gỡ với Cha vì ở trong tưởng nhớ Cha, nhớ những hoạt động của Người và nhiệm vụ của Người**, thì cũng như vậy, những ai có trí tuệ ly từ cũng sẽ có trải nghiệm về sự trừng phạt tinh tế vì đã đổi hướng. Vậy nên BapDada đang nói trước với con rằng trải nghiệm của sự trừng phạt ấy khốc liệt lắm. Từ khuôn mặt của linh hồn ấy, ai ai cũng sẽ có thể nói rằng anh ta đang trải qua trừng phạt. Dù họ có cố gắng che giấu mình đến đâu đi nữa, họ cũng không che giấu được.

Sự trừng phạt trong một giây ấy mang đến trải nghiệm khổ đau cho rất nhiều kiếp. Cũng như khi con trực tiếp đến trước mặt Baba để gặp gỡ dù trong chỉ một giây, và cuộc gặp một giây ấy làm thỏa cơn khát của biết bao nhiêu kiếp, thì cũng như vậy, những ai đã rời bỏ Cha cũng sẽ có trải nghiệm kia. Rồi họ sẽ thấy rất khó để ổn định được trong trạng thái của mình và trốn chạy khỏi sự trừng phạt ấy. Vậy nên các con đang được cảnh báo trước. Bây giờ là lúc thi cử. Sau này đừng có phàn nàn rằng con đã biết về triết lý sâu sắc của những hành động ấy đâu.

02.02.1972

Hãy để cho từng suy nghĩ đều hướng thượng; hãy tiếp tục dâng mọi suy nghĩ của con cho B và cho nhiệm vụ của Người, rồi con sẽ không bao giờ bị đánh bại. Hiện tại, các con vẫn chưa bị trừng phạt một cách thực tế cho bất cứ suy nghĩ lãng phí hay ô trọc nào, nhưng khi con tiến bộ thêm một chút, thì ngoài hành động ra, **nếu**

con có bất cứ suy nghĩ ô trọc hay lãng phí nào, con sẽ ném trái trứng phạt cho những suy nghĩ ấy một cách thực tế đấy.

Con có suy nghĩ lãng phí, nhưng suy nghĩ cũng là báu vật, thế những ai phung phí báu vật của mình sẽ trở thành gì đây? Kết quả của những linh hồn phung phí của cái của họ một cách không cần thiết là gì? Họ bị phá sản. Hết như thế, bằng cách phung phí báu vật là những suy nghĩ hương thượng, con không thể ném trái thành tựu là gia tài thừa kế mà con nên nhận được từ Cha. Linh hồn bị phá sản thì ra nông nổi nào đây? Vì thế, hiện tại con phải hết sức cẩn trọng.

Hiện thời, những người hành hương đã lên được đến một điểm cao trong đích đến của họ. Khi đi lên đích rất cao thì cần hết sức chú ý ở từng bước chân. **Con cần tự kiểm tra mình ở từng bước đi.** Nếu con sảy chân dù chỉ một bước thôi thì hậu quả sẽ là gì đây? Thay vì tiến lên, chân con lại bị trượt và con sẽ ngã xuống. Thế nên hiện tại, con đã có được nhiều chừng này sự chú ý chưa, hay vẫn còn sự bất cẩn?

Hồi trước là giai đoạn khác; nhưng thời ấy qua rồi. Giờ con không được phép khoan nhượng nữa. Nếu ngay cả đến giờ phút này rồi, con vẫn còn khoan nhượng, thì con sẽ không thể nhân từ với linh hồn khác được.

Giờ Baba đang cảnh báo những người con đã đạt được trạng thái cao, để các con có thể biết tự thương mình. Chớ có nghĩ rằng Baba nhân từ, nên thế nào Baba chả nhân từ với bất cứ chuyện gì diễn ra; không đâu. *Giờ, con sẽ phải thanh toán một ngàn lần tài khoản nghiệp cho một sai lầm.* Vì vậy, giờ không phải là lúc để phạm dù chỉ một chút xíu sơ suất nào hết.

Hiện tại, **con phải hết sức cẩn trọng ở từng bước đi và trở thành triệu triệu phú bằng cách kiếm hàng triệu triệu ở mỗi bước.** Tên của các con là: những linh hồn triệu triệu lần may mắn. Cho nên, tên con thế nào thì hành động của con cũng nên như vậy.

Hãy kiểm tra từng hành động của con xem con có đang kiếm được một thu nhập triệu triệu và trở thành triệu triệu phú không. Nếu con vẫn chưa trở thành triệu triệu phú, thì làm sao con có thể được gọi là triệu triệu lần may mắn? Chớ nên để dù chỉ một bước chân của con lại không kiếm được thu nhập hàng triệu triệu. Con có sự kiểm tra như thế không con? Hay sau khi con phung phí bao nhiêu bước rồi con mới nhớ ra việc này? Cho nên các con đang được cảnh báo trước.

Trạng thái cuối cùng là trạng thái của một Shakti. Hình thể của một Shakti không phải hình thể nhân từ đâu con. Một Shakti luôn được mô tả như người phá hủy. Thời điểm của sự phá hủy giờ đang đến gần lắm rồi. Con không được phép nhân từ

vào lúc phá hủy cái gì đó. Vào lúc phá hủy cái gì đó, con phải tiếp nhận hình thể của người phá hủy. Thế nên, *phần vai nhân từ giờ cũng đã kết thúc rồi.*

Trong mối quan hệ với người Cha, trong khi chấp nhận sự bất cẩn và những trò trẻ con của các con, Baba vẫn giúp con tiến lên phía trước. Thế nhưng, giờ là phần vai của hình thể Satguru để thanh lọc con một cách toàn diện và mang con trở về nhà cùng với Người rồi. Cha thì chấp nhận được sự bất cẩn và trò tinh quái của những đứa con và vẫn cứ tiếp tục giải thích cho chúng với tình yêu thương và tiếp tục đi cùng tất cả những chuyện ấy. Nhưng đấy không phải là hình thể Satguru đâu; hình thể Satguru là hình thể làm cho các suy nghĩ, lời nói và hành động của con chân thật, dẫn cho Người khiến con thành như thế qua kiến thức, qua nỗ lực của con hay qua trừng phạt.

Vị Satguru không phải Đấng sẽ chấp nhận trò tinh quái và sự bất cẩn. Thế nên giờ con hãy hiểu rõ thời gian và hình thể của Cha. Chớ nên là con không nhận ra được hình thể cuối cùng này của Cha rồi con lại tự lừa dối bản thân mình bằng cách vẫn cứ ở trong tình trạng bất cẩn kiểu trẻ con. Con phải hết sức cẩn trọng đấy con. Những Shakti cũng nên tiếp nhận hình thể người phá hủy của họ. *Cũng như người ta đã mô tả rằng bất cứ ai có tâm ấn ma quỷ cũng không thể nào đối đầu được với các Shakti, và rằng những kẻ có tâm ấn ma quỷ ấy thậm chí không dám ngược mắt nhìn các Shakti, thì con hãy trở thành hình thể người phá hủy và phá hủy đi những tâm ấn ô trọc trong con. Con cũng hãy trở thành biểu tượng phá hủy đi những tâm ấn ma quỷ của linh hồn khác.* Con có được lòng can đảm ấy không? Trong hình thể người mẹ, con có thể nhân từ, nhưng không có nhân từ gì trong hình thể của một Shakti đâu.

03.05.1972

Nếu vào khoảnh khắc này, con giữ được lòng can đảm để phá hủy đi những tâm ấn ma quỷ của chính mình và tiếp nhận hình thể của một người phá hủy mọi ma quỷ, thì chúc mừng con! Giờ, hãy thật chú ý, bởi vì cùng với sự trừng phạt tinh tế, cũng có cả trừng phạt thô nữa đấy.

Chớ có nghĩ là con sẽ chịu đựng trừng phạt tinh tế và âm thầm thanh toán nó ở bên trong. Không đâu. Sự trừng phạt tinh tế sẽ được giáng xuống một cách tinh tế nhưng ngày qua ngày, sẽ có trừng phạt nặng hơn. Tuy nhiên, đúng theo giới luật của Thượng đế, nếu ai đó làm gì đó không theo giới luật, nếu ai đó bất tuân giới luật, thì linh hồn ấy cũng phải chịu trừng phạt thể chất nữa. Chuyện gì sẽ xảy ra khi đó? Con bị tước mất tình yêu và mối quan hệ của gia đình thánh thiện cũng như

báu vật là sự cân nhắc. Những kỉ luật như thế đang được xây dựng nên bởi các Shakti. Con phải được cảnh báo trước, đúng không? Rồi sau này chớ có nói rằng con không nghĩ là chuyện lại đến nỗi như vậy, rằng cái này là mới. Cho nên con đã được bảo cho biết trước rồi đấy. Cùng với những kỉ luật thô, cũng có cả những kỉ luật tinh tế. Lỗi lầm thế nào thì trừng phạt dành cho người mắc lỗi sẽ thế ấy. Cho nên, vì các con là những người làm ra luật lệ, con chớ có phá luật đấy nhé.

Nếu người làm ra luật mà lại phá luật, thì làm sao con giành được quyền với một vương quốc luật lệ nghiêm minh đây? Nếu tự con không thể sống đúng luật, làm sao con trị vì được một vương quốc nghiêm minh? Cho nên, **giờ con hãy tự coi mình là người làm ra luật và tuân thủ nghiêm chỉnh luật lệ ở từng bước đi, nghĩa là, bước từng bước đúng theo shrimat.** Chớ có trộn lẫn những định hướng riêng của tâm trí con vào. Maya biến shrimat thành manmat rồi đưa cho con thứ trí tuệ để coi đấy là shrimat. Rồi dưới ảnh hưởng của Maya, con bắt đầu coi shrimat là manmat. Cho nên, con nhất định phải liên tục sử dụng sức mạnh phân định.

Đôi khi, có khác biệt trong khả năng phân định, thế là con tự gây tổn thất cho chính mình. Cho nên nếu con không thể phân định được trong tình huống nào đó, hãy nhận lấy sự hợp tác từ những linh hồn hướng thượng là các công cụ. Hãy làm rõ với họ xem liệu điều gì đó là shrimat hay manmat. Rồi mới đưa chúng vào thực tế.

03.05.1972

Con có thể có bản tính dễ dàng và đơn giản, nhưng con đã khoan dung được tới mức tương ứng như con dễ dàng và đơn giản hay chưa? Bởi vì, khoan dung cũng là có bản tính dễ dàng và đơn giản đấy. Cùng với bản tính dễ dàng và đơn giản, con cũng cần sức mạnh dung chứa (điều chỉnh) và sức mạnh khoan dung. Nếu con không có sức mạnh dung chứa và khoan dung, thì bản tính dễ dàng và đơn giản lại khiến con tiếp nhận hình thể rất ngây ngô.

Trong một số trường hợp, sự ngây ngô gây tổn thất ghê gớm. Thế nên chớ có bản tính dễ dàng và đơn giản theo kiểu ấy. Baba được gọi là Chúa tể Ngây thơ, nhưng Người không ngây thơ đến nỗi Người không thể đối đầu với con đâu.

Cùng với việc là Chúa tể Ngây thơ, Người cũng là Đấng Toàn năng đấy. Người không chỉ là Chúa tể Ngây thơ. Ở đây, những ai là hiện thân sức mạnh lại trở nên ngây ngô do sơ suất thế là họ bị Maya bắn trúng. Hiện tại, vì sự ngây ngô của con, con bị Maya bắn nhiều phát lắm rồi. Hãy trở thành hiện thân sức mạnh đến mức trước khi Maya kịp chống đối con, bà ta đã phải kính cẩn cúi chào con, rồi bà ta không thể nào chống đối con được nữa. *Con phải hết sức cẩn trọng, cẩn thận và khôn ngoan.*

Có rất nhiều con tưởng là vì họ đã cầu xin được tha thứ sau khi họ làm sai nên giờ họ thoát rồi. Nhưng không đâu. Dù ai đó có cầu xin được tha thứ nhiều bao nhiêu đi nữa, một khi hành động tội lỗi hay lãng phí đã được thực hiện, thì vết của nó không thể nào xóa đi được. Vết như vẫn còn đó; học bạ không sạch nữa. Cho nên đừng có nói: Thôi được, chuyện đã xảy ra rồi, nhưng mà con đã xin tha thứ rồi. Chớ có tiếp nhận cái lẽ thói này.

Bốn phận của con là không được phép có bất cứ ý nghĩ tội lỗi nào trong suy nghĩ, thái độ hay ý thức của con. Đây mới được biết đến như một Brahmin, nghĩa là, thanh khiết. Nếu con có bất cứ sự ô trọc nào trong thái độ, ý thức hay suy nghĩ của con, thì con không thể ổn định mình trong trạng thái là một Brahmin được đâu. Khi ấy con chỉ còn là Brahmin trên danh nghĩa mà thôi. Cho nên, hãy hết sức cẩn trọng ở từng bước đi.

Cùng với hạnh phúc, con cũng hãy giữ các sức mạnh với con. Nếu cùng với các thể mạnh, con lại cũng có cả điểm yếu, thì một điểm yếu sẽ kết liễu đi rất nhiều thể mạnh đấy con. Cho nên bây giờ, để hiển lộ những thể mạnh sở trường của mình, con hãy kết thúc mọi yếu kém. Con đã hiểu chưa?

Nếu trong khi làm phục vụ, con lại làm phản phục vụ, thì sự phản phục vụ ấy lộ rõ. Dù có thể có bao nhiêu nectar/nước mật hoa đi nữa, mà chỉ có một giọt thuốc độc bị lẫn vào đấy thôi, thì tất cả nectar đều trở thành thuốc độc. Dẫu cho con có làm bao nhiêu phục vụ đi nữa, nếu con phạm dù chỉ một sơ suất nhỏ, nó trở thành lý do cho phản phục vụ; nó làm tiêu tan phục vụ của con. Cho nên, con phải chú ý cực kì nhiều tới chính bản thân mình và tới việc phục vụ con làm.

10.05.1972

Nếu một người tiến lên dựa trên cơ sở các nguyên tố tự nhiên, thì liệu anh ta có được gọi là người thi đỗ xuất sắc không? Các con gọi những ai tiếp tục tiến lên vì bị thời gian thúc ép là gì? Con có chấp nhận rằng con sẽ là linh hồn chỉ tiến lên khi bị đẩy đi thôi không? Hiện tại tập thể còn yếu lắm. Phần đông các con còn rất yếu. Được rồi, mặc dù vậy, quá khứ là quá khứ. Tuy nhiên, hiện tại các con vẫn có thể chuyển hóa bản thân mình. Còn tí chút thời gian sót lại. Giờ, BapDada và những linh hồn hợp tác hướng thượng có thể khiến cho các con những linh hồn đang nỗ lực tiến lên bằng cách trao cho con một ngàn lần đền đáp là sự hợp tác, hỗ trợ, tình yêu và bằng cách trao cho con sức mạnh trong các mối quan hệ của con.

Tuy nhiên, sau một khoảng thời gian ngắn, tất cả những thứ này, nghĩa là, việc con nhận được một cái thang máy, cũng sẽ ngừng lại. Vì thế con có thể nhận lấy bao

nhieu tùy ý con muốn ngay bây giờ. Rồi sau này, tình yêu của hình thể người Cha sẽ thay đổi và Người sẽ tiếp nhận hình thể của Quan tòa Tối cao.

Dù ai đó có mối quan hệ yêu thương và thân thiết nhường nào với quan tòa đi nữa, nhưng luật là luật. Hiện tại, đây còn là thời gian của yêu thương, nhưng rồi sẽ đến thời điểm của luật lệ. Vào lúc ấy, con sẽ không thể nhận được thang máy nữa đâu. Giờ là thời điểm của thành tựu, nhưng sau một khoảng thời gian ngắn, thời điểm của thành tựu sẽ chuyển biến thành thời điểm của sự hối tiếc. Thế phải đến tận lúc ấy con mới chịu thức tỉnh hay sao? BapDada vẫn nói với tất cả các con rằng: Hãy tạo ra một phần thưởng cho cả một khoảng thời gian dài chỉ trong một khoảng thời gian ngắn. Chớ trở nên bất cẩn trong khi chờ đợi thời gian. **Hãy luôn có ý thức rằng mọi hành động của con đều là nền tảng cho việc ghi lại bản ghi tám tư kiếp của con.**

30.05.1973

Hễ khi nào con nhận được một tín hiệu đi đâu đó về mặt thể chất, con có thể làm việc đó trong một giây, rồi việc đi và đến được trải nghiệm là dễ dàng. Hệt như vậy, vượt trên ý thức về cơ thể và có ý thức trong trí tuệ: hai việc này có được trải nghiệm là dễ không con? Nghĩa là, con có thể làm được việc này trong một giây không?

Nhận sự trợ giúp của cơ thể khi con muốn và rồi buông sự trợ giúp của cơ thể khi con muốn rồi ổn định mình trong trạng thái vô thể của con? Con có trải nghiệm này trong khi đi lại di chuyển không? Cũng như con đã tiếp nhận cơ thể, hết như thế, trở nên tách rời khỏi cơ thể: con có cùng trải nghiệm với cả hai trạng thái này không?

Trải nghiệm này là nền tảng cho việc giành được số hạng đầu. Con đã sẵn sàng nhận lấy bài thi cuối cùng ngay bây giờ chưa hay con vẫn còn đang phải chuẩn bị cho bản thân mình? Những ai sắp mang đến sự phá hủy sẽ hoàn tất nhiệm vụ của họ trong một tín hiệu, nghĩa là, *những linh hồn sẽ chịu trách nhiệm cho sự phá hủy thì luôn sẵn sàng tới mức, với một tín hiệu thôi, họ sẽ có thể bắt đầu nhiệm vụ của mình trong một giây.*

Thế những linh hồn sắp làm mới thế giới, nghĩa là những linh hồn là công cụ cho công cuộc thiết lập, đã luôn sẵn sàng như thế chưa? Các con đã gánh vác nhiệm vụ xây dựng của mình cùng mức độ như những linh hồn chịu trách nhiệm cho sự phá hủy để họ nhận được một tín hiệu chưa?

Ngày nay, khẩu hiệu quý phái của những người nỗ lực quý phái là gì nào? Ai sẽ được gọi là người nỗ lực quý phái? Cái từ “quý phái” được sử dụng cho ai đó muốn sự vương giả hay có mọi tiện nghi một cách dễ dàng. Những ai nỗ lực dựa trên nền tảng của tiện nghi được cung ứng hay trên nền tảng thành tựu thì được gọi là những người nỗ lực quý phái.

Sự quý phái cũng có một nghĩa khác. Những ai là người nỗ lực quý phái ở hiện tại sẽ phải trả phí bản quyền ngay ở trong cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao. Đây là dấu hiệu của người nỗ lực quý phái mà qua đó con có thể biết được liệu con có phải một người nỗ lực quý phái hay không? Những người khác không cần phải biết điều này; nhưng tự con phải biết.

Cũng như những ai có sự quý phái đời thường đón nhận nhiều hình thức, thì cũng như vậy, những người nỗ lực quý phái tiếp nhận nhiều dạng thức và rất là khôn. Họ sẽ tiếp nhận một dạng thức nhất định tùy theo thời điểm. Tuy nhiên, trong sự quý phái của họ, sẽ chẳng có tí sự thật nào; sẽ có sự pha tạp. Họ sẽ không thể ổn định mình trong một trạng thái kiên định. Những người nỗ lực quý phái như thế chơi trò gì? Họ cứ đi lên đi xuống rất nhiều. Phút này trạng thái của họ sẽ rất hướng thượng và phút tiếp theo trạng thái của họ sẽ là thấp nhất. Trong trạng thái đi lên, họ sẽ có phần vai của một anh hùng còn trong trạng thái đi xuống, họ cũng sẽ là một anh hùng trong việc trở thành số 0.

Giờ đây, thời gian cho trạng thái hoàn hảo hay cho kết quả cuối cùng đang đến gần lắm rồi. B sẽ không công bố kết quả bằng lời hay trên một tờ giấy hay viết số hạng của mỗi con lên bảng đâu. Thế kết quả sẽ được công bố bằng cách nào? Con, tự chính con, dựa vào sự xứng đáng và sở trường đặc biệt của con, sẽ tự động coi mình là xứng đáng với một số hạng cụ thể nào đó và tự mình chứng minh điều đó. Tự động, thậm chí không cần mảy may nghĩ về nó, kết quả là số hạng cuối cùng sẽ thốt ra khỏi miệng con hoặc nó sẽ hiện rõ từ hoạt động của con. Cho tới bây giờ, con vẫn còn tiếp tục sử dụng thứ ngôn ngữ quý phái của người nỗ lực quý phái, nhưng trong một thời gian ngắn nữa thôi, ngôn ngữ quý phái ấy sẽ lộ nguyên hình. Kí ức về người nỗ lực quý phái từ chu kì trước là dù con có nỗ lực bao nhiêu để tạo ra trạng thái của con đi nữa, nhưng trước tấm gương sự thật, ngay cả sự quý phái cũng lộ chân tướng. Thế nên trong tương lai, lời nói, thái độ, cái nhìn, bầu không khí, môi trường và tập thể của sự thật sẽ hiện ra rất rõ ràng, nghĩa là, gia đình Brahmin sẽ trở thành giống như một lâu đài toàn gương. Kết quả cuối cùng sẽ tự động được công bố theo cách ấy.

Hiện tại, con còn có thể che giấu ngay cả những tí vết lớn; con còn có thể làm được việc đó, bởi vì lâu đài gương cho phép thấy rõ tí vết từ mọi hướng vẫn chưa sẵn sàng. Khi con bước né sang một bên, tí vết được che đi, nghĩa là, bằng cách tránh sang một bên từ chỗ ở ngay trước tấm gương, thì tội lỗi được che đi. Chúng không thật sự che đi được đâu, chỉ là con bước sang một bên và tự làm mình vui lòng bằng cách nghĩ rằng giờ che được chúng rồi đây. Baba cũng trở thành Đấng Ân nhân với những đứa con và trở nên ngây thơ trước sự thật này, cứ như thể Người chẳng biết gì hết. Nếu Baba mà nói rằng Người biết vết như ấy đã ở đó bao lâu hay nó đã ở đó dưới dạng nào thì những ai kể chuyện này cho Baba sẽ là hình thể nào đây? Phương pháp kể lại chuyện này vẫn được giữ nguyên nhưng ngay cả nếu họ có muốn nói cho Baba biết đi nữa, miệng của họ cứ câm như hến.

Vì Baba biết điều này rồi, sao Người vẫn lắng nghe con nhỉ? Bởi vì chỉ khi con nói ra những hành động và suy nghĩ con gây ra con mới có thể bước lên chiếc thang nhận thức. Nhận ra điều gì đó, hối tiếc về việc gì đó hay cầu xin tha thứ cho lỗi lầm nào đó thì như nhau cả thôi. Thế nên, để làm con nhẹ lòng và mang đến sự chuyển hóa, một phương pháp đã được tạo ra là kể hết cho Baba biết mọi chuyện. Với phương pháp này, sự gia tăng tội lỗi được giảm bớt đi. Thế con có biết kết quả sẽ là gì không, nếu sau khi lâu đài gương được tạo ra, con nhìn thấy mình rõ mồn một và làm sáng tỏ bản thân con? Đúng theo vở kịch, Baba cũng sẽ ban ra một thách thức rõ ràng cho những linh hồn đó; nhưng lúc ấy con còn có thể làm được gì? Cho nên, trên nền tảng là sự nhận ra, hãy trở nên rất rõ ràng vào lúc này, nghĩa là, làm mình với nhẹ khỏi bất cứ gánh nặng nào, chỉ khi ấy con mới có thể trở thành hình thể vừa sáng vừa nhẹ, hình thể thiên thần và hiện thân của ý thức linh hồn.

27.05.1974

Hiện tại, rất cần một nhóm những linh hồn luôn sẵn sàng, những linh hồn hợp tác với Cha như thế. Mỗi nhóm nhất định có một dấu hiệu này hay dấu hiệu khác của sở trường đặc biệt của họ. Thế dấu hiệu của nhóm những linh hồn luôn sẵn sàng là gì? Các con có biết không? Con hẳn đã thấy dấu hiệu của quân đội đời thường. Mỗi nhóm đều có mề đay riêng của họ. Thế mề đay của quân đội linh hồn này, nhóm luôn sẵn sàng này là gì? Nó có phải là phù hiệu vật chất này không? Đây là một phương tiện dễ dàng cho phục vụ và nó là thứ cho con tình đồng hành liên tục, nhưng mề đay hay dấu hiệu của nhóm đầu tiên là chuỗi hạt chiến thắng.

Trước tiên là nhóm luôn sẵn sàng của những linh hồn được xâu vào chuỗi hạt chiến thắng. Họ liên tục có chuỗi hạt chiến thắng quanh mình với niềm tin và sự say

sưa. *Liên tục chiến thắng là dấu hiệu đầu tiên của chuỗi hạt.* Hệt như vậy, những người con luôn sẵn sàng sẽ liên tục được trang hoàng với ý thức này.

Dấu hiệu thứ hai là họ sẽ luôn là người quan sát tách rời, mặc áo giáp là tình đồng hành liên tục. Tất cả mọi sức mạnh của những ai luôn sẵn sàng sẽ là những bạn đồng hành và những sĩ quan chấp hành các mệnh lệnh của họ. Ngay khi chúng nhận được mệnh lệnh, mọi sức mạnh sẽ nói: Vâng thưa chúa tể của con. Trán họ sẽ luôn lấp lánh rõ ý thức về linh hồn, *nghĩa là viên ngọc giữa vàng trán sẽ lấp lánh sáng rỡ.* Trên nền tảng có được ánh sáng và sức mạnh linh hồn, mắt họ sẽ trở thành công cụ để chỉ cho mọi linh hồn đường đến giải thoát và giải thoát trong cuộc sống. Khuôn mặt tươi cười của họ sẽ khiến người khác quên đi nỗi khổ đau của mình và khiến những người ấy vui vẻ lại ngay trong một giây. Các con có phải là nhóm luôn sẵn sàng như thế với tràng hoa chiến thắng quanh cổ con không? Hay các con lại tiếp tục hỏi xin thêm phương pháp từ người khác? Và con có gạt các vũ khí của con sang một bên rồi lại cầu xin vũ khí khi con cần đến chúng không? “Xin hãy cho con sức mạnh này đi, hãy cho con sự hợp tác kia đi, hãy để con có sự trợ giúp này với.” Dù chỉ có ý nghĩ này thôi cũng giống như ăn mỳ rồi. Làm sao một kẻ ăn mỳ như thế lại có thể trở thành người quyên tặng vĩ đại hay người trao tặng những lời chúc phúc được đây? Một kẻ ăn mỳ thì có thể cho kẻ ăn mỳ khác cái gì được chứ?

Hãy tự xem lại chính mình và kiểm tra xem liệu con đã xứng đáng trở thành một thành viên của nhóm luôn sẵn sàng này chưa. Chớ nên là con nhận được mệnh lệnh làm việc này nhưng thực tế chuyện khác lại xảy ra. Các con không yếu tới mức này đấy chứ? Ngay cả bây giờ, con vẫn còn cơ hội để phi nước đại vượt lên dẫn đầu. ***Con vẫn còn có thể chuyển hóa bản thân con để vào bất kì nhóm nào mà con muốn.***

Thế nhưng, sau một thời gian nữa, ngay cả cơ hội để phi nước đại cũng sẽ hết, và mỗi con đã nỗ lực được đến mức nào thì con sẽ cứ chỉ ở nguyên mức đó thôi. Rồi dù cho con có nộp bao nhiêu đơn đi nữa, chúng cũng chẳng được duyệt đâu, mà thay vào đó, con sẽ bị cưỡng chế. Thế nên BapDada mới đang cảnh báo các con trước, để những ai đến sau không phàn nàn được gì với Cha nữa.

Cho nên, ***hãy hiểu rõ tầm quan trọng của từng giây khắc và từng suy nghĩ và làm cho bản thân con vĩ đại.*** Hãy sử dụng sức mạnh nhận ra cho bản thân và cho phục vụ, chỉ khi ấy con mới có thể kết thúc mọi yếu kém của con, và giúp người khác hoàn thiện theo ao ước của họ, và trở thành người quyên tặng vĩ đại và người trao tặng những lời chúc phúc.

Con có niềm tin, ý thức và sức mạnh rằng con đã thuộc về Baba biết bao lần rồi và rằng con đã là người chinh phục Maya rất nhiều lần rồi, thế sao giờ đến lần này lại khó thế nhỉ? Con có ý thức rõ ràng rằng con, linh hồn hướng thượng, đã diễn phần vai chiến thắng biết bao lần rồi không? Nếu con không có ý thức rõ ràng này, điều đó chứng tỏ con chưa làm cho bản thân con rõ ràng trước Cha. Vì con vẫn còn giấu giếm bản thân con với Cha vì một số lí do nào đó, nên tinh thần ma quỷ sợ hãi vẫn còn ẩn nấp trong con. Vì thiếu niềm tin vào “Dù tôi thế nào, dù tôi là ai, tôi vẫn thuộc về Cha” nên con không có lòng tin rằng con đã trở thành như thế rất nhiều lần rồi. Cho nên trước tiên, hãy kiểm tra xem liệu con đã làm cho bản thân mình sáng tỏ rõ ràng trước Cha chưa đã? Hay con chỉ tự làm mình và làm Cha vui lòng nghĩ rằng đấng nào Baba chả là Janijananhar và Người biết tổ hết rồi còn gì? Baba lại không biết về sự thật mà Người biết hay sao? Con lại còn trở thành thầy của Người Thầy của cả thế gian cơ đấy! Cha có quên không mà con phải nhắc Người? Thế nên mới có kỉ luật tối thượng hay maryada rằng bất kì ai không tuân thủ dù chỉ một kỉ luật hay một maryada sẽ không thể trở thành maryada purshottam (con người hướng thượng nhất qua việc tuân thủ những giới luật cao nhất). Cho nên hãy giải quyết những lí lẽ mà con viện cứ đi.

Hãy cân nhắc điều này xem: vì che giấu một chuyện với Cha mà con lại tích lũy cả trăm ngàn lần gánh nặng lên mình; con thành ra phạm bao nhiêu lỗi chỉ vì có một lỗi và vì không tuân theo có một maryada mà rồi con lại thành không tuân thủ nhiều maryada khác. Nếu con còn chưa làm mình vơi nhẹ bớt khỏi sự tích lũy gánh nặng của biết bao nhiêu trăm ngàn lần như thế, làm sao con tiến được trong trạng thái đi lên và đến gần đích của con đây? Ở thế giới ngoài kia cũng vậy, ai giấu cái gì đó bị gán cho tội danh gì? Bất cứ ai giấu đi dù chỉ một thứ bé tí thôi cũng bị đưa vào danh sách kẻ trộm phải không?

Thế trong khi con có những tâm ấn nói dối BapDada như thế hay miễn cưỡng với điều gì đó như thế, con có biết con tích lũy bao nhiêu tội không? Rất nhiều hoạt động tiêu cực như thế được trình lên Cha; những ai làm những việc như vậy chẳng bao giờ có thể trở thành những linh hồn có hành động hướng thượng. Vì con coi Baba là Chúa tể Ngay thơ nên con tưởng có thể giấu giếm được gì đó hay nghĩ rằng chả sao đâu mà. Mặc dù trong hình thể người Cha, Người là Chúa tể của những người ngay thơ thật đấy, nhưng để giúp con thanh toán các tài khoản của con, Người cũng rất nghiêm minh. Thế con sẽ làm gì vào lúc ấy? Liệu con có thể che đậy bản thân mình vào lúc ấy được hay không? Con có thể tự cứu mình vào lúc ấy được nữa không con?

Hễ khi nào thái độ và cái nhìn của con giở trò, con nên tự hỏi lòng mình: Mình đã nếm trải được tất cả vị ngọt trong mọi mối quan hệ từ Baba chưa? Có thiếu vị ngọt nào không mà vì thế cái nhìn và thái độ của mình lại giở trò như vậy? Nếu con đã nếm trải được từ Cha vị ngọt của loại mối quan hệ đang giở trò trong cái nhìn và thái độ của con, thì liệu cái nhìn của con có còn bị thu hút đi bất kì đâu khác không?

Chẳng hạn, như khi ánh nhìn của đàn ông bị hút về phía phụ nữ hay ngược lại, lẽ nào Cha không thể tiếp nhận mọi hình thể được hay sao? Con, nàng dâu hay chàng rể, lại không thể nào nếm trải được vị ngọt ngào của niềm vui siêu giác quan từ Cha, với tư cách Người là Chàng rể hoặc Nàng dâu, Đấng mang con vào ý thức và sức mạnh liên tục hay sao? Vì không có trải nghiệm về vị ngọt và tình yêu của mọi mối quan hệ với Cha, cái nhìn và thái độ của con mới giở trò với những con người mang cơ thể. Vào những lúc như thế, con nên mang hình thể Thần Công lý của Cha ra trước mặt con và coi con là một cư dân của địa ngục tận cùng hay một con côn trùng như bần. Nếu con nhìn vào mình, con thấy một chủ nhân toàn năng, nhưng hãy nhìn xem con đã trở thành gì ngay lúc ấy. Thử tự hình dung hình thể của con là con côn trùng như bần ấy, nghĩa là cư dân của địa ngục tận cùng xem, và so con của ngày hôm qua với những gì con đã trở thành ngày hôm nay. Tôi đã trở thành gì sau khi được đặt ngai trên ngai vàng? Tôi đã nhận được gì trong khi bỏ đi ngai vàng và vương miện? Sự như bần. Thế con đã trở thành gì vào khắc ấy?

Cái người cứ nhìn vào cái bần hay hấp thụ cái bần là gì? Con gọi người làm chuyện như bần như thế là gì? Từ chỗ là linh hồn chịu trách nhiệm, linh hồn ấy trở thành người đi dọn toa lét. Liệu BapDada có chạm vào những linh hồn như thế hay không? Liệu Người có thể trao cho họ cái nhìn yêu thương được không? Người có chấp nhận những yêu cầu của họ hay không? Người có lắng nghe những lời phàn nàn của họ không? Nếu sau khi đã trở nên đầy ắp kiến thức như thế rồi, cái nhìn và thái độ của con vẫn còn giở trò, thì con sẽ bị coi là suy đồi hơn cả một linh hồn tín đồ. Những linh hồn tín đồ còn có thể ổn định cái nhìn của họ bằng một số phương pháp. Thế mà những linh hồn chủ nhân toàn tri lại còn rơi xuống thấp hơn cả những linh hồn tín đồ. Liệu có ai chịu trở thành thần dân của một linh hồn như thế? Cái người dọn toa lét có thần dân nào không hay bản thân anh ta chính là một thần dân?

Đây là hai lời phàn nàn chủ yếu. Hễ khi nào Baba gặp một nhóm, liền có hai lời phàn nàn chủ yếu. Vì thế, theo vở kịch, việc cứ lặp lại những chuyện y hệt hết lần này đến lần khác, rồi lại hỏi Baba cho con xin vài lời dạy hết lần này đến lần khác, việc đấy

cũng tạo ra một tài khoản đấy con. Thế nên theo vở kịch, phần vai nhận lấy việc phục vụ đặc biệt giờ đang khép lại rồi. Điều này cũng có ý nghĩa. Các con cùng được hỏi một câu rất nhiều lần: Con rời khỏi đây một năm sau khi đã hứa rằng năm sau sẽ không còn lời phàn nàn này nữa. Thế nhưng năm sau con lại hứa y hệt một lời như vậy rằng nó sẽ không xảy ra trong năm tiếp theo đâu. Thế năm ngoái đã đi vào tài khoản nào rồi? Con tưởng là có khi BapDada đã quên mất lời hứa của con rồi. Thế BapDada nhớ gì đây?

BapDada nhớ hết lời hứa của tất cả các con, nhưng Người không thích có sự thiếu tôn trọng dành cho các con. Nếu Người mà ngồi trước mặt con rồi nói cho con biết là con đã không chịu thực hiện lời con hứa, thì như thế cũng là không tôn trọng con rồi. Vì Người đang biến con thành vương miện trên mái đầu Người và đặt con lên phía trước Người nên làm sao Người lại có thể không tôn trọng con được chứ? Thế nên Người chỉ mỉm cười. Không phải là Người không nhớ đâu nhé. Người đi cùng các linh hồn và cũng đi cùng các giáo viên công cụ với sự khôn khéo tuyệt vời. Họ nói: Cha không hiểu ý con gì cả. Con không có ý đó, chỉ là lỡ lời thôi. Thế nhưng, BapDada hiểu được ý nghĩa đằng sau ý nghĩa. Con không thể che giấu bất cứ điều gì với Người đâu. Các giáo viên có thể sẽ nhận ra là họ đã phạm sai lầm. Nhưng Cha thì không phạm sai lầm được đâu. Vì thế không còn thời gian cho những chuyện vặt vãnh nữa đâu con. Chúng cũng sẽ được bồi thêm vào tài khoản lãng phí đấy. Con sẽ phải đền đáp lại BapDada tương xứng với nỗ lực con đã nhận được từ Người. Con đã khiến Người phải làm việc với con trong dạng sakar (hữu hình), và đã bao nhiêu năm kể từ khi con nhận từ hình thể tinh tế rồi? Thế giờ là lúc nhận phục vụ hay lúc để trao sự đền đáp? Nếu con không đền đáp con sẽ không thể tạo ra thần dân được đâu. Cho nên, **giờ hãy làm cho bản thân con mạnh mẽ và đầy ắp kiến thức.** Hãy giải thoát bản thân con khỏi đủ loại xếp hàng chờ. Vì con không chịu sử dụng các phương pháp mà con đã nhận được, nên con vẫn chưa thể được giải thoát.

Ngày qua ngày, ngay cả vật chất và các tình huống cũng sẽ trở nên càng ngày càng ghê gớm hơn. Cho đến giờ, các tình huống mới chỉ xảy ra ở mức bình thường thôi; và vật chất cũng chưa tiếp nhận hình dạng gớm guốc của nó mà qua đó nó sẽ bất ngờ gây ra các thảm họa. Hiện tại, con vẫn còn có thể biết trước, nhưng dạng gớm guốc của vật chất sẽ là gì? Tất cả các nguyên tố tự nhiên sẽ đồng loạt và thành linh tấn công con. Không có loại phương tiện vật chất nào sẽ có thể cứu được con. Thật ra, những thứ vật chất còn thành trở ngại cơ. Để đối mặt với sự khủng khiếp của vật chất, con cần điều cụ thể nào nhất?

Chỉ khi con ổn định mình trên chiếc ghế là ngai vàng bất tử và trong trạng thái là một biểu tượng bất tử, cùng với Baba, Tử thần Vĩ đại, thì con mới có thể đối mặt với tất cả mọi chuyện. Để chứng kiến sự phá hủy vĩ đại, con sẽ phải trở thành chủ nhân đại tử thần. Phương pháp dễ dàng nào để trở thành chủ nhân đại tử thần? Phương pháp trở thành biểu tượng bất tử liên tục ngồi vững trên ngai vàng bất tử. Nếu có dù chỉ một chút xíu ý thức cơ thể thôi, thì rồi, giống như cái chết bất ngờ, con cũng sẽ bị đánh bại bởi một cuộc tấn công bất ngờ.

14.09.1975

Hiện tại, **thực tập có cái nhìn và thái độ mang tính linh hồn là tuyệt đối cần thiết.** 75% còn yếu trong thực tập linh hồn này. Phần đông các con nhất định vẫn còn bị cuốn hút bởi loại vật chất này hay khác; hoặc con người hay đồ vật nhất định thu hút họ về phía chúng vào lúc nào đó. Cả trong chuyện ấy nữa, họ trở nên rất đau khổ trong việc xoay tít các suy nghĩ trong tâm trí họ. Vì sự đau khổ này, họ trở nên tuyệt vọng chán nản với chính bản thân mình.

Thật ra, nếu các linh hồn Brahmin mà có bất cứ cái nhìn hay thái độ thói tật nào trong suy nghĩ của họ, nghĩa là nếu họ nhìn vào bộ da, nghĩa là nếu họ có những cảm giác tội lỗi về cơ thể, thì những ai có cảm giác như thế sẽ bước vào danh sách của những tội đồ ghê gớm. Trong cuộc đời Brahmin, tội to nhất hay tì vết lớn nhất chính là có những cảm giác dục vọng.

Trí tuệ của những ai có được lời chúc phúc là con mắt thánh thiện, của những ai có trí tuệ thánh thiện và con mắt thánh thiện như thế không thể nào bị chạm dù chỉ một thoáng bởi những suy nghĩ kia.

Với con mắt thánh thiện của con, cái nhìn của con chớ nên, dù chỉ trong một giây, lại thấy bộ da của cơ thể. **Thức ăn thanh khiết và tương giao dành cho trí tuệ thánh thiện và con mắt thánh thiện là những suy nghĩ thanh khiết.**

Nếu con lại bỏ đi thức ăn là những suy nghĩ thanh khiết và chấp nhận thức ăn ô trọc, tức là nếu con bị ảnh hưởng bởi các suy nghĩ của con, **thì những ai có đồ ăn ô trọc như thế sẽ bị gọi là linh hồn ô trọc, nghĩa là tội đồ ghê gớm, kẻ phạm tội tự tử linh hồn.** Cho nên, hãy liên tục có ý nghĩ bảo vệ bản thân con khỏi suy nghĩ phạm phải trọng tội này. Bằng không, con sẽ phải gánh chịu trừng phạt cho trọng tội này một cách rất khốc liệt đấy. Cho nên, **hãy có trí tuệ thánh thiện và là linh hồn liên tục có thức ăn thanh khiết.** Con đã hiểu chưa con?

19.09.1975

Cuộc gặp gỡ mang tính linh hồn giữa các linh hồn (spirituality) diễn ra qua lời nói hay vượt trên lời nói? Trạng thái cuối cùng, trạng thái vượt thoát âm thanh diễn ra trong một giây thông qua ánh lấp lánh của cái nhìn ý thức linh hồn. Kí ức ao ước có được một thoáng nhìn chính là kí ức về cái thoáng nhìn của viên ngọc giữa vòng trán thông qua đôi mắt. Những khoảnh khắc cuối cùng là mang linh hồn khác vượt thoát chỉ bằng cái thoáng nhìn.

Khi tất cả các con đã trở nên ổn định trong trạng thái ngọn hải đăng và nguồn sức mạnh, con sẽ thực hiện nhiệm vụ lan tỏa đi ánh sáng và sức mạnh cho khắp thế gian từ một chỗ. Những ai sắp trở thành hoàng đế thế giới sẽ là những ngọn hải đăng và nguồn sức mạnh. Những người giàu và thần dân có liên hệ với những linh hồn sẽ giành được địa vị hoàng gia thì không phải ngọn hải đăng, nhưng họ sẽ có hình thể ánh sáng. Có khác biệt giữa hình thể ánh sáng và hình thể ngọn hải đăng và nguồn sức mạnh. Trừ phi trước tiên con trở thành một người phục vụ thế giới đã, còn không con không thể trở thành một hoàng đế thế giới.

Để trở thành một hoàng đế thế giới, con phải trải qua ba trạng thái. Trạng thái đầu tiên là người từ bỏ vô hạn, người từ bỏ đi tất cả mọi thứ trong chỉ một giây; không phải người phí thời gian ngẫm nghĩ về chuyện đó, mà là người ngay lập tức dâng nộp một lần tất cả mọi thứ cho Cha duy nhất.

Trạng thái thứ hai là làm người phục vụ kiên định không mệt mỏi và trạng thái thứ ba là linh hồn liên tục có thái độ thờ ơ vô hạn. Một người từ bỏ vô hạn, một người phục vụ vô hạn và một thái độ thờ ơ vô hạn. Cùng với việc trở thành ngọn hải đăng và nguồn sức mạnh vào lúc cuối, chỉ những ai đã trải qua ba trạng thái này mới có thể trở thành hoàng đế thế giới. Thế nên hãy tự kiểm tra mình xem con đã đạt được trạng thái nào rồi. Hãy trở thành phán quan của chính mình. Những ai tự trở thành phán quan của chính mình trước khi đi đến cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao (Dramraj) được cứu thoát khỏi sự trừng phạt của Tòa Phán Quan Tối Cao.

Cha không muốn thấy các con ở cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao đâu. Con có biết cách dễ dàng để thoát khỏi trừng phạt trong cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao là gì không? Trên con đường vô minh cũng vậy, có câu: nghĩ kĩ rồi hãy làm. Trước tiên, hãy nghĩ đi đã rồi mới nói hay làm. Nếu con làm mọi việc sau khi đã cân nhắc cẩn thận thì thay vì làm những chuyện lãng phí con sẽ thực hiện những hành động mạnh mẽ hiệu quả.

Trước khi làm một việc gì, suy nghĩ xuất hiện. **Suy nghĩ là hạt giống.** Nếu hạt giống, tức suy nghĩ, mà mạnh, thì hành động và lời nói cũng tự động mạnh theo. Thế nên,

trong nỗ lực hiện tại, con phải làm cho mọi suy nghĩ của con thật mạnh mẽ. Suy nghĩ là báu vật hương thượng của cuộc đời.

Cũng như con có thể đạt được bất cứ điều gì con muốn từ những báu vật của con, thì hết như vậy, con có thể đạt được phần thưởng hương thượng mãi mãi qua những suy nghĩ hương thượng. Hãy luôn giữ khẩu hiệu nhỏ này trong ý thức của con: Tôi phải nói và làm mỗi việc sau khi đã cân nhắc cẩn thận. Chỉ khi ấy tôi mới có thể tạo ra một cuộc đời hương thượng mãi mãi và thoát khỏi trừng phạt trong cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao. Bản phận của một phán quan là gì? Là phán quyết sau khi đã cân nhắc cẩn thận. **Hãy trở thành phán quan của chính mình trong từng suy nghĩ.** Qua đó, con sẽ có thể giành được địa vị của một hoàng đế thế giới ở thiên đường.

27.09.1975

BapDada kiểm tra học bạ của từng con một. BapDada cũng xem kết quả của những ai đã viết ra câu chuyện về hành động của họ. BapDada thấy gì nào? Rất nhiều linh hồn, vì sợ hãi và xấu hổ, thậm chí không buồn viết. Thế nhưng BapDada, trong hình thể Cha vô hình và cha hữu hình, có trong tay học bạ của tất cả các con từ đầu cho tới giờ. Không ai có thể xóa nó đi được. Có ba loại kết quả trong học bạ tính cho tới giờ. Một là che giấu, hai là bị sập bẫy đâu đó và ba là cứ viện cớ do bất cẩn. Các con rất khôn trong chuyện viện cớ. Họ kể đủ thứ chuyện hay ho để che giấu mình hay che giấu sai lầm của họ. Nếu những chuyện như thế, suốt từ đầu tới giờ, mà được thu thập lại, thì nó tạo ra cả một kho kinh sách khổng lồ giống như kinh sách ngày nay vậy.

Bằng cách cố chứng minh sai lầm của mình là đúng, thay vì chấp nhận nó là sai lầm, hay cứ cố tìm cách chứng minh cái sai là đúng, rất nhiều con trở thành luật sư áo đen (black-coated lawyer) của thời nay. Thay vì chiến đấu với Maya, họ rất khôn trong việc chiến đấu trong những vụ kiện như thế. Thế nhưng, họ lại quên mất rằng tự bào chữa cho mình vào lúc ấy nghĩa là họ đã tự tước đoạt của mình mọi thành tựu họ đã nhận được từ BapDada cho suốt bao nhiêu kiếp.

Những ai cứ cố chứng tỏ điều gì đó nhất định có những tâm ấn cứng đầu. Những linh hồn như thế không thể đạt được cứu rỗi.

Hiện tại, phần đông đã trượt bài học đầu tiên là có cái nhìn thanh khiết, nghĩa là, có thái độ của cái nhìn tình anh em. Ngay cả bây giờ, vẫn còn rất ít đứa con ngoan chịu làm theo mệnh lệnh đầu tiên này của Baba. Vì cứ hết lần này đến lần khác không chịu thực thi mệnh lệnh này, họ tiếp tục tự mình mang vác gánh nặng.

Lí do là vì họ không biết **tâm quan trọng của môn học chủ đạo là thanh khiết**. Họ không có kiến thức về những tổn thất mà việc này gây ra. Bị sập bẫy vào bất cứ con người mang cơ thể nào thông qua suy nghĩ hay hành động của con, chạm vào con rắn là cơ thể đầy thói tật, nghĩa là làm tiêu tan thu nhập mà con đã tích lũy được từ trước tới giờ. Dù con có bao nhiêu trải nghiệm về kiến thức đi nữa, hay con đã nếm trải bao nhiêu thành tựu qua tưởng nhớ đi nữa, hay bao nhiêu phục vụ mà con đã làm qua cơ thể, tâm trí hay của cải của con đi nữa, thì bằng việc chạm vào con rắn là cơ thể, chỉ bởi vì lỡ chạm vào nó thôi, con rắn này, tức là thuốc độc của việc bị sập bẫy bởi một cơ thể sẽ làm tiêu tan hết mọi thu nhập.

Nó tạo ra một vết đen trong học bạ của thu nhập con đã tích lũy được, và rất khó để xóa được nó. Cũng như ngọn lửa yoga thiêu đốt mọi tội lỗi của quá khứ, thì cũng như vậy, ngọn lửa của sự tham đắm dục vọng thiêu đốt hết mọi từ thiện đã thực hiện được trong quá khứ. Chớ coi chuyện này là chuyện bình thường. Chuyện này tương đương với việc ngã lộn cổ từ tầng năm xuống đất đấy.

Ngay cả giờ này rồi, rất nhiều con, do ảnh hưởng của tâm ấn bất cần, vẫn thậm chí không hiểu được chuyện này là một lỗi nặng hay một trọng tội. Họ nói về nó một cách rất bình thường: Con đã mắc lỗi này bốn tới năm lần. Con sẽ không mắc lại trong tương lai nữa đâu ạ. Ngay cả khi nhắc đến chuyện ấy, họ cũng chả có vẻ gì là ăn năn hối cải cả, mà cứ như thể họ chỉ đơn thuần kể lại những tin tức bình thường. Thầm trong lòng, họ có mục tiêu này cơ: Những chuyện như này kiểu gì mà chả còn tiếp tục xảy ra. Đích đến cao thế cơ mà, thế thì làm sao con có thể làm được việc này chứ?

Tuy nhiên, ngay cả hôm nay, BapDada cũng đang đưa ra một lời cảnh báo nghiêm khắc cho những linh hồn tội lỗi phỉ báng kiến thức như thế. Lời cảnh báo ấy là: Nếu con không chấm dứt ngay sai lầm này bằng cách xem nó là lỗi nặng, thì con sẽ nhận được sự trừng phạt cực kì nặng nề.

Vì cứ liên tục không vâng lời, con sẽ không thể đạt được một trạng thái hướng thượng. Thay vì đứng trong hàng ngũ những linh hồn đạt được gì đó, con sẽ đứng trong hàng ngũ của những kẻ hối tiếc. Sẽ có tiếng khóc chiến thắng cho những ai đạt được gì đó, trong khi cảnh tượng và âm thanh đau khổ sẽ cất lên từ ánh mắt và đôi môi của những kẻ hối tiếc.

Những Brahmin đạt được mọi thành tựu sẽ nhìn những linh hồn đó như những kẻ đứng trong hàng ngũ của những linh hồn tội lỗi. Sự xấu xí của tội lỗi họ phạm phải sẽ hiện rõ trên khuôn mặt họ. Vì thế con phải coi việc này là một sai lầm

cực nặng. Ngay bây giờ hãy biết hối tiếc cho những sai lầm con đã phạm phải trong quá khứ, từ tận đáy lòng con. Hãy làm sáng tỏ nó với Cha và rồi kết thúc gánh nặng của con. Tự phạt con thật nặng vào để con được giải thoát khỏi sự trừng phạt trong tương lai.

Nếu ngay cả bây giờ rồi, con vẫn còn cố che giấu Cha hay con vẫn còn tiếp tục tìm cách biện hộ cho mình, thì nghĩa là con đang thỏa hiệp. Nghĩa là than khóc trong đau khổ vào lúc cuối và than khóc trong đau khổ cả trong tâm trí con lúc này nữa: con có thể làm gì được chứ? Con chả thấy hạnh phúc tí nào! Con không có một thành công nào cả! Con không có trải nghiệm về mọi thành tựu! Kiểu như thế, con sẽ khóc bây giờ và khóc cả vào lúc cuối nữa. Con sẽ khóc, nói rằng phúc phận con chỉ được đến thế thôi! Thỏa hiệp vào lúc này nghĩa là than khóc trong đau khổ hết lần này đến lần khác. Nếu con cứ thỏa hiệp vào lúc này, thì có nghĩa là con đang thiêu cháy hết vận may hưởng thượng bao nhiêu kiếp của con.

Cho nên, hãy đặc biệt chú ý tới phương diện cụ thể này. Chớ có chạm vào con rắn độc ngay cả trong suy nghĩ của con. Vậy là Baba đặc biệt nhìn thấy sự bất cẩn trong học bạ. Hôm qua Baba đã nói cho con biết một kết quả khác, về chuyện con chững lại thay vì tiến vào trạng thái đi lên. Thay vì tốc độ nhanh, con lại có tốc độ xoàng xĩnh. Đây là kết quả của phần đông các con. Vậy nên giờ con hãy tự nhận ra điều này, nghĩa là hoàn tất khóa học nhận biết. Hãy tự kiểm tra mình thật cẩn thận trong mọi môn học: Mình đã mang vào thực hành mọi maryada, mọi mệnh lệnh và định hướng hưởng thượng của Baba chưa? Hãy kiểm tra thật kĩ điều này và dâng vật hiến tế cuối cùng vào ngọn lửa hiến sinh vĩ đại của Madhuban mãi mãi. Con đã hiểu chưa? Chớ có lạm dụng sai hình thể yêu thương của Baba trong hiện tại. Bằng không, trước mặt hình thể cuối cùng là Tòa Phán Quan Tối Cao, con sẽ phải hối tiếc cả ngàn lần cho mỗi lỗi lầm.

26.10.1975

Giờ con hãy tự hỏi mình xem: Tôi là loại thiêu thân nào? Vòng xoáy trong đủ loại ý thức khác nhau đã kết thúc chưa hay vẫn còn thứ gì đó lôi kéo con về phía nó? Nếu ngay cả đến giờ rồi mà con vẫn còn chạy lòng vòng trong ý thức về thứ lãng phí nào đó, thì con không thể đạt được tước hiệu của thời kì chuyển giao là người xoay đĩa tự nhận thức bản thân.

Những ai không phải người xoay đĩa tự nhận thức không thể trở thành người trị vì địa cầu trong tương lai. Các con đã mất 63 kiếp trong việc đi lòng vòng trong đủ thứ lãng phí khác nhau rồi. Sao con vẫn còn cho phép những tâm ấn ấy xuất hiện ngay

cả bây giờ ở thời kì chuyển giao, thậm chí trái với ý con muốn? Con ném trái được thành tựu hay nổi thất vọng khi con xoay vòng như thế? Lang thang suốt 63 kiếp và đã phung phí hết mọi thứ rồi, quên hết cả bản thân lẫn Cha rồi, con vẫn chưa thấy đủ mệt mà vẫn còn tiếp tục đi loanh quanh như thế nữa sao? Trong khi đang có thành tựu bất diệt rồi, liệu thứ thành tựu tạm bợ chóng tàn có còn cuốn hút con không? Con có thể nào lại vẫn thấy có ai đó sẽ giúp con tìm được đích đến khác? Hay trong khi biết về đích đến hướng thượng nhất, con vẫn giữ lại những phương tiện của đích đến tạm thời phòng lúc cần dùng đến? Có rất nhiều con khôn ngoan theo kiểu này.

Họ rất khôn lúc nhận, nhưng đến lúc phải buông bỏ, họ lại khôn với Cha. Họ thể hiện kiểu khôn ngoan gì? Vào lúc cần buông bỏ cái gì đó, họ trở nên rất đỗi ngây thơ “Con vẫn là người đang nỗ lực mà Cha; con sẽ có thể từ bỏ được vào đúng lúc mà; hoàn cảnh nó như vậy; tài khoản nghiệp khác nghiệt quá; con cũng muốn từ bỏ đấy, nhưng con có thể làm được gì đây? Từ từ rồi việc đó sẽ xảy ra thôi ạ.” Họ trở nên rất ngây thơ như thế đấy. Họ thậm chí còn dạy kiến thức cho Cha, Đấng Trần đầy Kiến thức cơ đấy. Họ kể những câu chuyện của họ cho Đấng biết rõ triết lí hành động. Rồi vào lúc nhận, họ lại trở nên rất khôn. Lúc khôn thế họ nói gì? “Cha là Đấng nhân từ, Cha là Đấng Ban tặng những lời chúc phúc. Con cũng có quyền vì con đã trở thành con của Cha rồi, con cũng nên có đầy đủ quyền chứ.”

Khi nhận, họ muốn nhận hết, còn khi từ bỏ, họ lại giấu đi vài thứ, nghĩa là *họ khur khur nắm giữ lấy những tâm ấn cũ, bản tính và các mối quan hệ cũ*. Họ muốn giữ lại những thứ ấy vào cùng lúc (từ bỏ), thế thì khôn quá còn gì? Họ muốn giành trọn phần chia, nhưng chỉ trao đi theo khả năng thôi. Những linh hồn khôn kiểu này sẽ đạt được địa vị nào đây? Vở kịch sẽ bộc lộ sự khôn ngoan nào với những kẻ khôn ngoan kiểu này đây?

Ai mà chả có quyền với thiên đường, nhưng tất cả đều có thứ hạng trong vương quốc. Cha trao cho tất cả các con gia tài thừa kế thiên đường, nhưng chỗ ngồi của mỗi con là tương ứng với số hạng con giành được. Theo vở kịch, họ đạt được địa vị tương ứng nỗ lực họ đã bỏ ra. Baba không đưa ra số hạng đâu. Người không dạy kiến thức khác cho những ai sắp trở thành vua và lại dạy kiến thức khác cho những ai sẽ trở thành thần dân.

Việc học mà Người dạy cho những ai sắp trở thành một phần của triều đại mặt trời chẳng khác gì với việc học Người dạy cho những ai sắp trở thành một phần của triều đại mặt trăng. Người không đóng dấu maharathi lên một số con còn đóng dấu kị binh lên một số con khác. Thế nhưng theo vở kịch, ai nỗ lực nhiều bao nhiêu sẽ

nhận được địa vị tương ứng bấy nhiêu. Cho nên, con khôn ngoan trong việc nhận thế nào thì cũng hãy trở nên khôn ngoan trong việc trao thế ấy. Đừng có ngây thơ.

Hãy biết rõ sự khôn ngoan của Maya và trở thành người chinh phục Maya. Hãy kiểm tra xem, thay vì một đích đến đúng đắn, trí tuệ có lang thang đi đâu khác thậm chí trái cả ý muốn của con không? Khi trí tuệ lang thang đâu đó, nghĩa là nó vẫn còn một đích đến khác. Thế nên giờ hãy kiểm tra và kết thúc mọi đích đến hữu hạn đi con. Bằng không, những đích đến này sẽ đẩy con xa khỏi đích đến hướng thượng nhất duy nhất. Baba đưa ra shrimat rất rõ ràng về việc làm một việc gì đó như thế nào, rồi các con lại bắt đầu thắc mắc “Con nên làm thế nào đây?”. Giờ, hãy kết thúc “làm thế nào?” đi và bắt đầu tiến lên vì Cha đang làm cho con tiến lên đấy.

01.02.1976

Con có biết BapDada đặc biệt vui lòng thấy cảnh tượng nào trong vở kịch vĩnh hằng bất diệt không? Hiện tại, BapDada đang thấy những trò chơi độc đáo và buồn cười của các Brahmin. Cũng như các con nói: “Hỡi Prabhu, những trò chơi của Người thật kì diệu và hoàn toàn vô tận” thì cũng như thế, BapDada nói “Những trò chơi của các con thật kì diệu và đa dạng.” Các con có biết trò hay nhất mà BapDada thấy là gì không? Phút này con nói rằng con có rất nhiều, nhưng rồi con làm gì? Con biết và hiểu rõ con làm gì mà. Khi các linh hồn bị ảnh hưởng bởi tác động bên ngoài, khi bị ảnh hưởng bởi dục vọng hoặc trong trạng thái không hay biết, người khác không thể hiểu khi nào họ nói gì hay làm gì đó. Trò các con những Brahmin chơi là như thế đấy. Nhìn thấy những trò chơi này, BapDada thấy thương, nhưng cùng lúc, Người cũng trở thành Phán quan Tối cao Đấng hết sức công minh, nghĩa là Người giữ cân bằng giữa yêu thương và luật lệ.

Một mặt, BapDada nhân từ và với tư cách là Cha, Người cho con một chút tự do, nghĩa là Người tha thứ cho con một lần, hai lần, ba lần. Còn mặt khác, với tư cách là Phán quan Tối cao, vì Người là Đấng ân nhân, Người nói cho con biết những luật lệ tối thượng vì lợi ích của chính con. Luật vĩnh hằng vĩ đại nhất cho thời kì chuyển giao là gì? Đúng theo kế hoạch của vở kịch, luật tự động cứ tiếp diễn là: một trăm ngàn lần thành tựu hoặc hối tiếc và khổ đau cho một. BapDada không phải làm hay nói gì giống như hệ thống đời thường, kiểu như “con phải chấp nhận điều này”, hay “đây là sự trừng phạt dành cho con vì hành động cụ thể này”. Vì cỗ máy tối thượng này là tự động mà chẳng ai trong các con hiểu nổi. Cho nên, có câu nói rằng những bí mật của hành động thì vô cùng sâu sắc.

Hãy nhớ rằng con đã trao cho Cha đích thực con thuyền cuộc đời của con rồi, thế nên con thuyền mà có tình đồng hành của Chân lí Sự thật thì có thể tránh tránh nhưng không bao giờ chìm. Đã giao trách nhiệm cho Cha rồi, con đừng có lấy lại. “Tôi sẽ có thể xoay sở được.” Cái “Tôi” này ở đâu ra vậy? Kết thúc đi ý thức “Tôi” nghĩa là thuộc về Cha. Con cứ không ngừng phạm lỗi này, rồi tự con lại đâm ra hoang mang và đau khổ bởi nó. Hãy kết thúc đi ý thức “Tôi”. Kết thúc đi ý thức cơ thể kiểu “Tôi đang làm việc này” hay “Tôi không thể làm được việc này đâu”. Giờ hãy thay đổi thứ ngôn ngữ này đi. Giờ con đã thuộc về Cha, thế ai chịu trách nhiệm nào? Chỉ cần coi trách nhiệm của con là tiến lên như Cha khiến con tiến lên, và làm chính xác những gì Người nói. **Baba đặt con ở đâu, con sẽ ở đó.** Con sẽ không trộn lẫn những ý riêng của bản thân, của ý thức “Tôi” với shrimat. Rồi con sẽ vượt thoát sự hối tiếc, con sẽ trở thành một hiện thân thành tựu và đạt được một tốc độ nỗ lực dễ dàng, nghĩa là, con sẽ liên tục có một trí tuệ minh mẫn thông thái.

Chớ cho phép bản thân con thấy sợ khi nhìn vào người khác. “Chuyện gì sẽ xảy ra? Chuyện kia liệu có sắp xảy ra không?” Đừng có sợ, mà hãy đi vào chiều sâu, vì hiện tại, những khoảnh khắc cuối rất cận kề rồi, nên tất cả bao nhiêu tài khoản còn lại của những tâm ấn và bản tính của con hay của những mối quan hệ thân sơ với người khác sẽ *trôi lên, nghĩa là chúng sẽ đến để giã biệt lần cuối.*

Cho nên, đừng sợ đủ loại bài thi của tâm trí đến như các loại bệnh tật, mà hãy coi sự cực độ này là dấu hiệu của kết thúc. Mặt khác, vì những khoảnh khắc cuối cùng rất gần rồi, con sẽ có thể thấy được cỗ máy nghiệp quả bí mật vận hành ở tốc độ cực nhanh.

Chỉ có ở đây, trước khi các con tới cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao, con mới có linh ảnh về các hành động và sự trừng phạt. Sau khi đã trở thành một đứa con đích thực của Cha đích thực, sau khi trở thành một cư dân của xứ sở chân lí sự thật, nếu con thực hiện chỉ một xíu hành động sai thôi, con sẽ có rất nhiều linh ảnh kì lạ về sự trừng phạt ngay tức thì ở đây. Con sẽ không thể đặt chân vào mảnh đất của các Brahmin và gia đình Brahmin nữa. Mọi tì vết đều sẽ lộ rõ hết ra; nó sẽ không thể nào che giấu được. Rồi con sẽ thấy rằng, vì sai lầm của con mà tâm trí con không thể ổn định được. Con sẽ biến mình thành nạn nhân của sự trừng phạt. Tất cả những chuyện này sắp xảy ra rồi. Hãy đầy hiểu biết về chuyện này, nhưng đừng sợ. Con đã hiểu chưa? *Những ai là chủ nhân toàn năng không biết sợ.*

03.05.1977

Con đã thực tập đủ đến mức, dù cho bất kì chuyện gì có xảy ra đi nữa, con cũng có thể dễ dàng rời khỏi cơ thể của con chưa? Con đã thực tập được đến mức này

chưa? Chớ nên có cuộc giằng co trong bất kì mối quan hệ hay tâm ấn nào. Ai rời cũng sẽ phải ra đi, nhưng một số sẽ rời đi dễ dàng trong khi những linh hồn khác chỉ đi được sau khi đã vật lộn vất vả.

Con đã sẵn sàng ra đi là tốt rồi, nhưng con đã sẵn sàng để ra đi một cách dễ dàng chưa con? Con sẽ đi thẳng luôn một lèo hay con đi qua vùng tinh tế? Cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao chính là Hải quan. Nếu có bất cứ thứ gì còn lại cùng với con, con sẽ phải chờ ở chỗ Hải quan. Cho nên cùng với việc ra đi, con cũng cần những sự chuẩn bị này. Hãy kiểm tra để đảm bảo rằng con đã thông quan hết. Kiểm tra hộ chiếu, vali và hành lí xách tay của con, vân vân, nữa.

11.05.1977

Phương diện sâu sắc thứ ba là những linh hồn quá nặng nề, những linh hồn đã trở thành công cụ gây ra trở ngại hay làm phản phục vụ thì họ không thể đạt được thành công, vì họ đã lãng phí cơ thể và tâm trí mà họ đã dâng nộp cho Baba và phung phí của cải họ đã nhận được cho việc phục vụ tối thượng. Họ tích lũy gánh nặng từ việc lãng phí những báu vật này vì trở ngại. Cho nên, giờ con hãy hiểu cho rõ những bí mật sâu sắc của tội lỗi. Con phải làm gì bây giờ? Đừng lãng phí bất cứ cái gì nữa và hãy giảm cân đi! Trước khi đi đến tòa án của Tòa Phán Quan Tối Cao, con hãy tự trở thành Tòa Phán Quan Tối Cao của chính mình. Hãy mở toàn bộ quyển sổ tài khoản của con ra và kiểm tra xem có còn gì sót lại trong tài khoản tội lỗi và từ thiện của con không và xem con còn phải tích lũy thêm gì nữa không. **Hãy lập một kế hoạch đặc biệt cho bản thân mình để hủy đi tài khoản tội lỗi và gia tăng tài khoản từ thiện.** BapDada nhìn vào tài khoản của các con và cảm thấy tất cả các con đều nên trở nên thịnh vượng. (Có mưa lớn lúc ấy.) Ngay cả các nguyên tố cũng đang dạy cho con một bài học đấy. Cũng như các nguyên tố đang dốc hết sức lực thực thi nhiệm vụ của chúng đúng theo mùa, thì giờ cũng là mùa cho các Brahmin tích lũy một khoản thu nhập. Cho nên, đúng theo mùa, hãy tích lũy hết mình con nhé.

28.06.1977

Linh hồn nào bị đánh bại trong cuộc đời Brahmin thì chỉ còn là Brahmin trên danh nghĩa, thế nên con chớ bắt cần trong chuyện này. Nền tảng mà yếu thì làm sao cả tòa nhà thành tựu 21 tầng đứng vững được đây? Vì thế mới không nếm trải được thành tựu liên tục, linh hồn ấy không thể trải nghiệm được thành tựu vĩ đại của thời kì hiện tại và kiếp sống hiện tại cho nên chỉ trở thành một gyani bhagat (một người tín đồ có kiến thức), người chỉ đơn thuần hát lời ngợi ca về thời kì hường thượng và

kiếp sống hưởng thụ, nghĩa là con có hiểu đấy, nhưng tự con lại không trở thành như thế được. Đấy được gọi là một người tín đồ có kiến thức. Nếu sau khi đã trở thành một Brahmin rồi, con lại không trải nghiệm được lời chúc phúc và gia tài thừa kế là mọi thành tựu và mọi sức mạnh, thì con sẽ được gọi là gì đây? Một linh hồn đã bị tước mất quyền hay một linh hồn Brahmin?

Hãy hiểu sự thanh khiết này cho thấu đáo với tất cả những dạng thức khác nhau của nó. Hãy tự trừng mắt nhìn vào bản thân mình. Đừng có chỉ cứ thế mà đi. Con thậm chí còn cố tìm cách để khôn ngoan với các linh hồn công cụ và cả với Cha nữa. “Chuyện này lúc nào mà chả xảy ra ạ. Đã ai trở thành như thế được đâu ạ.” Hoặc con nói “Đấy không phải là ô trọc. Đấy là sự vĩ đại. Đấy chỉ là phương tiện phục vụ thôi mà.” “Em có bị ấn tượng đâu, em chỉ nhận hợp tác thôi mà. Em thấy ấn tượng vì anh ấy hay chị ấy là một trợ thủ thôi.” Ngay khi con quên Cha, con bị đạ của Maya bắn trúng. Hoặc để tự giải thoát mình, con nói “Em có làm việc này đâu. Cái người kia mới đang làm đấy chứ.” Thế nhưng nếu con quên Cha, con sẽ gặp lại Người trong hình thể Tòa Phán Quan Tối Cao đấy. Con sẽ chẳng bao giờ còn trải nghiệm được niềm hạnh phúc của mối quan hệ với Cha nữa. Cho nên chớ che giấu bất kể điều gì, đừng lơ là. Đừng đổ lỗi cho người khác. Đừng bị lừa gạt bởi sự cuốn hút của ảo tưởng. Dựa trên nền tảng là sự thanh khiết này, thông qua Tòa Phán Quan Tối Cao, B sẽ trao một trăm lần, triệu triệu lần trừng phạt. Không thể có sự chiếu cố nào trong chuyện này. Người không thể nhân từ trong việc này, vì chính con đã phá vỡ mối quan hệ với Cha nên con mới bị ấn tượng với ai đó khác.

Bước ra khỏi tầm ảnh hưởng của Thượng đế và bị ảnh hưởng bởi các linh hồn nghĩa là con không biết đến Cha nữa, con vẫn chưa nhận ra Cha. Cha không ở trước mặt những linh hồn như thế trong hình thể người Cha đâu, mà trong hình thể của Tòa Phán Quan Tối Cao. Nơi nào có tội lỗi (paap) thì Cha (Bap) không ở đó. Cho nên, chớ có trở nên bất cẩn. Chớ coi đây là chuyện nhỏ. Bị ấn tượng bởi ai đó, có những ham muốn, nghĩa là có dấu vết của thói tật sắc dục rồi. Nó là kẻ thù ghê gớm lắm đấy. Nó đến trong hai dạng. Những ham muốn hoặc sẽ làm con bị ấn tượng hoặc sẽ khiến con đau khổ. Thế nên, cũng như con tụng khẩu hiệu “Thói tật sắc dục là cánh cổng dẫn đến địa ngục” thì cũng như thế, hãy có thực tập này trong cuộc đời con, rằng bất cứ loại ham muốn hữu hạn nào cũng chỉ là dối lừa như một ảo tưởng. Ham muốn nghĩa là bị lường gạt. Thế nên con hãy trừng mắt lên và trở thành hình thể của thần Kali đối với thói tật này, tức là với ham muốn này. Đừng tiếp nhận hình thể yêu thương rồi nói: Anh ấy cần sự giúp đỡ. Anh ấy cũng tốt mà. Anh ấy chỉ có một chút xíu như vậy thôi; mọi việc rồi sẽ ổn cả thôi mà. Không. Hãy tiếp nhận một hình

thể thật gồm gốc kinh khủng đối với các thói tật. Không phải với người khác đâu, mà với chính bản thân con đấy. Chỉ khi ấy con mới có thể phá hủy đi các tội lỗi của mình và trở thành một thiên thần. Nếu con không thể có yoga được, thì hãy kiểm tra xem, nhất định có thói tật còn ẩn nấp đâu đó đang lôi kéo con về phía nó. Một linh hồn Brahmin không thể nào lại không thể có yoga được. Brahmin nghĩa là con thuộc về Đấng duy nhất, tất cả các con đều là một. Thế con còn đi đâu được nữa? Nếu không còn gì khác nữa, con sẽ đi đâu được nào?

Được rồi, đấy không chỉ là chuyện tịnh thân thôi đâu mà còn những con cháu khác của thói tật sắc dục nữa. BapDada thấy kinh ngạc về một chuyện. Một Brahmin nói rằng anh ta có ánh nhìn và thái độ lãng phí chứa dục vọng về phía một linh hồn Brahmin khác. Đấy là sự bôi nhọ thanh danh dòng họ. Các con gọi "chị" hay "anh" thế rồi con làm gì nào?

Nếu ai đó có ánh nhìn ô trọc hay suy nghĩ ô trọc dù chỉ là với một người chị em gái đời thường thôi, thì anh ta sẽ bị gọi là kẻ bôi nhọ thanh danh dòng họ. Thế ở đây sẽ bị gọi là gì? Không phải chỉ là người bôi nhọ thanh danh dòng họ trong một kiếp đâu, mà là hết kiếp này sang kiếp khác.

Chúng là những kẻ đá bay đi vận may vương quốc của mình. Chớ bao giờ phạm phải tội lỗi hàng triệu triệu lần như thế. Đấy không chỉ là một hành động tội lỗi thôi đâu, đấy là một hành động phạm trọng tội. Cho nên hãy suy ngẫm, hiểu thấu và cẩn trọng! Tội lỗi này sẽ đeo bám con như con quỷ dạ xoa vậy. Hiện tại con có thể nghĩ là con đang sống rất thoải mái đấy chứ. Ai thấy được con nào? Ai biết gì đâu nào? Thế nhưng, tội chất chồng tội đang bị tích lũy và tội lỗi này sẽ sẵn đến ăn thịt con đấy.

BapDada biết rõ kết quả của chuyện này sẽ cay đắng bi thảm đến mức nào. Cũng như linh hồn rời khỏi cơ thể trong rất nhiều đau đớn khổ sở, thì hết như vậy, các tội lỗi sẽ khiến cho trí tuệ thấy đau đớn và khổ sở kinh khủng trong khi rời khỏi cơ thể. Những con quỷ dạ xoa là tội lỗi này sẽ vẫn cứ ở trước mặt con. Kết cục vô cùng thảm khốc. Nên hiện tại, đừng có phạm phải tội ấy dù chỉ là do sơ suất lỡ lầm.

BapDada không chỉ đang nói với những ai ở trước mặt Người đâu, mà Người đang làm cho tất cả các con ở khắp mọi nơi trở nên mạnh mẽ. Người đang khiến cho các con cẩn trọng và khôn ngoan. Con có hiểu không con? Tuy vậy, vẫn còn rất nhiều yếu kém trong môn học này.

12.04.1984

Các con hỏi rằng “Baba ơi, tại sao có nhiều người chết cùng một lúc như thế? Lí do là gì ạ?” Các con biết rõ, và cũng trải nghiệm rằng thời điểm trở nên hoàn thiện đang đến gần và rằng các tài khoản của các hành động tội lỗi từ đầu Thời kì Đồng cho tới giờ vẫn chưa được thanh toán, vẫn còn đấy, và giờ lại là lúc để trở về nhà rồi. Từ Thời kì Đồng trở đi, dù linh hồn thực hiện hành động tốt hay xấu, nếu họ vẫn chưa hoàn tất xong tài khoản nghiệp của họ trong một kiếp thì họ có thể thanh toán nó trong kiếp tiếp theo.

Nhưng giờ là cảnh cuối rồi, và lại có cả một tài khoản khổng lồ như thế của các hành động tội lỗi vẫn còn đó, nên các linh hồn đang rời khỏi cơ thể rất nhanh. Nó chỉ là sinh và tử ngắn ngủi. Từ lúc sinh ra đến lúc chết đi chỉ ở trong khoảng thời gian ngắn mà qua đó họ đang nếm trải trừng phạt. Những tài khoản cũ của họ đang được thanh toán theo cách ấy.

Hiện tại, cả sinh và tử đều rất khủng khiếp và phần đông các linh hồn đang phải chịu khổ thông qua việc này. Sinh ra cũng chẳng dễ mà chết đi cũng chẳng dễ tí nào. Có kiếp sống thì tệ khủng khiếp, có kiếp sống thì đầy đau đớn, và đấy cũng là một phương pháp để thanh toán nhanh các tài khoản nghiệp. Cũng như trong thế giới cũ khi người ta áp dụng các phương pháp mới để diệt kiến và muỗi vằn vằn, thông qua các phương pháp này, vi khuẩn, côn trùng, muỗi, vằn vằn đều bị diệt hết cùng một lúc, thì hết như vậy, con người cũng đang chết cái chết bất ngờ giống như kiến và muỗi thôi, bởi vì chẳng còn khác biệt gì giữa con người với côn trùng nữa. Họ đều phải thanh toán hết mọi tài khoản nghiệp của mình cùng một lúc. Vì thế mà cơn lốc xoáy của cái chết bất ngờ cứ đang đến hết lần này đến lần khác.

Vào lúc cuối, có phần vai thanh toán sạch mọi tài khoản thông qua sự trừng phạt ở cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao nữa, nhưng ở đấy, các linh hồn thanh toán tài khoản nghiệp của mình một cách riêng lẻ. Các tài khoản nghiệp cụ thể có ba loại.

Trước tiên, các linh hồn thanh toán các tài khoản của mình một cách riêng lẻ, cá nhân. Chẳng hạn họ chịu khổ qua ốm đau thể chất, qua tâm thần yếu kém, và qua việc bị các tinh thần ma quỷ chiếm hữu. Theo cách này các linh hồn thanh toán các tài khoản nghiệp của họ ở cấp độ cá nhân.

Thứ hai, có tài khoản trả nghiệp thông qua các mối quan hệ tương giao. Và nó được thanh toán như thế nào thì có thể các con cũng biết rõ rồi đấy.

Thứ ba, có sự thanh toán tài khoản thông qua các thảm họa tự nhiên. Giờ, tất cả những tài khoản này đang được thanh toán thông qua ba cách này. Ở cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao không có mối quan hệ đời thường mà cũng chẳng có thảm họa

tự nhiên nên những tài khoản này không được thanh toán ở đó. Vì thế mà cỗ máy giải nghiệp đang chạy hết tốc lực và nó phải xảy ra trong thế giới cũ. Hiểu chưa con? Đây là tài khoản của triết lí hành động.

Giờ con hãy tự kiểm tra mình: “Tôi, linh hồn Brahmin, đã thanh toán được các tài khoản nghiệp cũ của tôi thông qua tốc độ nỗ lực nhanh của tôi hay chưa? Hãy vẫn còn một vài gánh nặng nào đó sót lại?” Con đã thanh toán được hết tài khoản nghiệp quá khứ của con chưa? Hay vẫn còn lại vài tài khoản? Thế con đã biết phương pháp chưa? Con có biết đâu là những tiếng réo đặc biệt của các tài khoản nghiệp vẫn còn lại không?

Nếu trong suy nghĩ về sự chuyển hóa hướng thượng và trong việc thực hiện hành động thanh khiết mà vẫn còn lực cản từ các tâm ấn cũ hay hành động cũ, hoặc khi con muốn chuyển hóa bản thân con hay con có nghĩ đến việc chuyển hóa mình nhưng mặc dù có nghĩ đến đấy, con lại không thể làm được như vậy, và rồi con nói “Con có muốn làm chuyện này đâu mà sao nó cứ xảy ra à. Con cũng chẳng biết tại sao lại thế nữa.” Hoặc con có một ước muốn hướng thượng, có cả lòng can đảm và nhiệt tình nhưng rồi con lại bị ảnh hưởng bởi điều gì đó và con nói “Con có muốn làm thế đâu, con thậm chí không hề nghĩ gì về việc sẽ làm như thế nhưng mà nó lại xảy ra mất rồi.” Đấy được gọi là ảnh hưởng của bản tính và tâm ấn cũ của bản thân, cũng có cả ảnh hưởng của bầu bạn xấu nữa. Và rồi có ảnh hưởng của môi trường và bầu không khí. Ba loại ảnh hưởng này, môi trường, bè bạn, bản thân, mặc dù không nghĩ đến, không hề muốn, nhưng con vẫn cứ bị ảnh hưởng và không thành công được, đấy chính là những dấu hiệu của các tài khoản cũ.

Giờ, biết rõ những dấu hiệu này rồi, con hãy tự kiểm tra mình xem có bất cứ loại gánh nặng nào kéo tuột con xuống khỏi trải nghiệm về trạng thái bay bổng không? Thoát khỏi các tài khoản quá khứ nghĩa là đạt được trải nghiệm liên tục về trạng thái bay. Nếu thi thoảng mới có trải nghiệm còn lúc khác lại không thì nghĩa là vẫn còn lại một vài tài khoản đấy. Cho nên hãy tự kiểm tra mình theo cách này.

Trong thế giới khổ đau, những ngọn núi khổ đau rồi sẽ nổ tung và vào lúc ấy, phương pháp an toàn duy nhất là mái vòm che chở của BapDada. Và con đã nhận được mái vòm ấy rồi đấy. Con đang ở dưới vòm che ấy phải không con?

10.12.1984

Bây giờ trong các tài khoản của hành động, cả một khoảng thời gian dài đã kết thúc rồi, và một quãng thời gian ngắn, một khoảng thời gian tạm thời, đang bắt đầu. Vì thế năm nay là thời điểm của sự chuyển hóa. Thời gian dài đã chuyển sang thời gian

ngắn rồi. Trong suốt năm nay, nhiều mức nào con muốn, con có thể ghi có vào tài khoản của thực tập suốt một thời gian dài. Sau này chớ có phàn nàn rằng con đã tiến lên với sự cầu thả “Nếu không phải hôm nay thì ngày mai con sẽ thay đổi thôi mà.” Hãy trở thành những linh hồn nhận ra triết lí của hành động. Hãy trở nên am hiểu kiến thức và tiến lên với tốc độ nhanh. Đừng có tính đến năm 2000. Sự tính toán thời gian cho nỗ lực tách riêng khỏi tính toán cho sự chuyển hóa thế giới. Đừng nghĩ là còn tận 15 năm nữa cơ mà. Đừng nghĩ là nó sẽ xảy ra vào năm 99 hay năm 98. Hãy hiểu cách tính cho nỗ lực và phần thưởng rồi tiến về phía trước với tốc độ đó. Bằng không, nếu những tâm ấn cũ vẫn còn lại suốt một thời gian dài, thì sự tính toán của cả khoảng thời gian dài ấy cũng sẽ đi vào tài khoản của cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao đấy. Với một số con, vẫn còn tài khoản ì trệ suốt một thời gian dài của những suy nghĩ lãng phí, hành động thiếu chính xác, và tội lỗi ùn cả đống. BapDada biết hết, Người không cho xem thôi. Người kéo tấm rèm che chúng lại. Đến giờ rồi mà vẫn còn tài khoản của lãng phí và không chính xác. Vì thế năm nay là năm được cho thêm. Cũng như có thời kì hứa hẹn này, thì đây là năm của cơ hội vàng cho nỗ lực và chuyển hóa. Đừng có lãng phí năm của những lời chúc phúc và giúp đỡ đặc biệt này như thể nó cũng chỉ là một năm bình thường trong số 50 năm đã qua thôi. Dầu vậy, Baba, Đại dương Yêu thương, vẫn có tình yêu trong mọi mối quan hệ, và mặc dù thấy rõ sự cầu thả và nỗ lực tầm thường của các con, Người cứ như thể vẫn chưa hề nghe thấy hay nhìn thấy chúng vậy. Với sự giúp đỡ thêm là tình yêu thương, Người cho thêm điểm và làm con tiến lên phía trước.

Thời gian đang thay đổi thế nên hãy hiểu cho thấu những chiều sâu của hành động và nhận lấy ích lợi từ thời gian. Có câu rằng Chương 18 đã bắt đầu rồi. Đặc điểm của chương 18 là trở thành hiện thân tưởng nhớ. Không phải nhớ được phút này rồi lại quên bằng phút sau đâu. Trở thành hiện thân tưởng nhớ nghĩa là tự động nhớ suốt cả một khoảng thời gian dài một cách dễ dàng. Hãy kết thúc đi những tâm ấn vật lộn, tâm ấn vất vả, tâm ấn làm rối bời tâm trí. Bằng không, trong những khoảnh khắc cuối cùng, những tâm ấn suốt một thời gian dài này sẽ là kẻ dẫn con đến đích của con đấy.

Có câu nói rằng, giờ đã đến lúc kết thúc thời gian cho nỗ lực suốt một khoảng thời gian dài và rằng tài khoản của yếu kém suốt một thời gian dài đã bắt đầu. Con có hiểu không? Vì thế đây là thời điểm đặc biệt cho chuyển hóa. Hiện giờ Baba đang là Đấng ban tặng đấy, nhưng sau này Người sẽ bắt đầu xem xét các tài khoản. Giờ chỉ có tài khoản của yêu thương thôi. Con sẽ làm gì nào? Chuyện gì xảy ra trong suốt chương 18 đã được kể cho con nghe rồi. Bằng cách trở thành hiện thân tưởng nhớ

con sẽ thoát khỏi gấn kết ràng buộc. Tuy vậy, danh sách gấn kết rất dài. Hãy thoát khỏi gấn kết ràng buộc, trở nên tách rời và yêu thương. Trước tiên là gia đình của bản thân, rồi đến những gia đình khác là gia đình thánh thiện, gia đình phục vụ và gia đình của những thành tựu hữu hạn. Ý thức “của tôi” nghĩa là có gấn kết. Hãy thoát khỏi gấn kết. Bằng cách nỗ lực suốt một thời gian dài, con giành được phần thưởng suốt một thời gian dài, nghĩa là từ lúc bắt đầu đến lúc kết thúc.

Baba sẽ nói về những loại gia đình này vào lúc khác. Thật ra, ai cũng biết cả rồi mà. Các con biết rất rõ bí mật của việc làm thế nào để tách con ra khỏi từng cái một trong số những gia đình ấy. Con có thể giảng bài rất hay về chúng. Nhưng tách con ra có nghĩa là trở nên thoát khỏi gấn kết, đúng không? Con thậm chí còn có nhiều ý điểm hơn cả B ý chứ, thế những ý điểm nào có thể đưa ra vào lúc này? Con có các ý điểm rồi nên giờ hãy trở thành chấm điểm.

20.01.1986

Những ai làm phục vụ với một trái tim trung thực đang tích lũy một tài khoản rất tốt cho mình. Các Shakti nghĩ gì? Không phải con không coi sóc một trung tâm mà vì thế con không phải là người phục vụ đâu; không hề có chuyện nào như thế cả. BapDada có tài khoản phục vụ của mỗi con từ lúc bắt đầu cho đến lúc kết thúc. Sự tích lũy vào tài khoản có là tự động; nó không cần phải được tính. BapDada không cần phải giữ học bạ như con người làm. Người không phải giữ riêng tài khoản của mỗi con, chứ không thì văn phòng sẽ phải là cả một căn phòng to khổng lồ. Cứ nhìn những người giữ sổ sách tài khoản mà xem; họ có biết bao nhiêu hồ sơ giấy tờ. Baba chẳng hề có bất cứ giấy tờ vật chất nào, mà học bạ của mỗi con, từ đầu tới giờ, có thể hiện ra trong một tích tắc. Đấy là phép màu. Tài khoản có tiếp tục được tích lũy một cách tự động. Con chẳng bao giờ cần phải nghĩ “Chẳng ai biết đến tài khoản của mình nhỉ. Không ai hiểu mình đã làm những gì.” Ai làm gì và làm trong trạng thái như thế nào, tất cả đều được tích lũy hết và nó hiện rõ trước mặt BapDada. Thế có nhận không? Con hãy đến vùng tinh tế và xem mọi thứ vận hành tự động như thế nào này. Chẳng có hồ sơ (file) nào hết, thế mà mọi chuyện vẫn được xử lí ổn thỏa (final).

01.03.1986

BapDada muốn làm cho tất cả các con đều bay với ước muốn thanh khiết là làm cho họ ngang bằng. Những linh hồn phục vụ công cụ nhất định đang trở nên ngang bằng với Cha. Dù thế nào thì Cha cũng phải biến các con thành như vậy vì Người sẽ không chỉ mang mỗi một linh hồn nào trở về với Người. Cha có niềm tự hào của

mình mà. Nếu Cha hoàn thiện, mà các đồng hành của Người lại què quặt, thì không xứng đôi rồi. Những linh hồn què quặt chỉ nằm trong đám rước dâu thôi; họ sẽ không phải là đồng hành. Vì thế mà đám rước dâu của Shiva luôn được mô tả là những người què quặt, vì một số linh hồn yếu kém chỉ trở nên xứng đáng sau khi đã trải qua cỏi của Tòa Phán Quan Tối Cao.

02.11.1987

Tất cả những thành tựu này là đặc trưng của thời kì được ban phúc này. Vào lúc này, vì Đấng Ban tặng những lời chúc phúc cũng là Đấng ban tặng Diễm phúc, và vì Người là Cha, đấng thực hiện trách nhiệm của mọi mối quan hệ, mà Cha thì nhân từ. Trao triệu triệu lần đền đáp cho một là phương pháp của thời kì này. Vào lúc cuối, Người sẽ nhận lấy sự trợ giúp của đồng hành của Người để thanh toán hết mọi tài khoản nghiệp. Con biết đồng hành của Người là ai phải không? Đến lúc ấy, tài khoản nhận được triệu triệu lần cho một này sẽ kết thúc. Vào lúc này Người còn nhân từ, nhưng sau này sự thanh toán các tài khoản nghiệp sẽ bắt đầu. Vào lúc này, Người vẫn còn tha thứ cho con. Người thậm chí còn tha thứ cho cả những sai lầm rất nghiêm trọng và với tư cách là Trợ thủ của con, Người giúp con bay về phía trước. Có sự nhận ra trong trái tim con nghĩa là được tha thứ đấy. Ở đây, con không cần phải cầu xin sự tha thứ theo cách người đời làm. Phương pháp nhận ra chính là sự tha thứ. Thế nên hãy có sự nhận ra trong trái tim mình. Cầu xin tha thứ vì ai đó nói thế hay với mục đích tiến lên vào lúc ấy không được chấp nhận. Một số con khôn lỏi. Họ ngấm chùng bầu không khí rồi nói: Ít nhất cứ nhận ra vào lúc này đi đã, cứ xin được tha thứ đi đã, rồi sau tính tiếp... Thế nhưng, Cha cũng toàn tri chứ bộ. Người biết rõ. Người mỉm cười và để nó đấy, nhưng Người không tha thứ. Con sẽ không đạt được thành công mà không có phương pháp đúng đâu, phải không? Phương pháp là chỉ một bước thôi còn kết quả là triệu triệu bước. Thế nhưng phương pháp một bước ấy ít nhất phải chính xác chứ, đúng không? Vậy là hôm nay con đã được nói cho biết bao nhiêu đặc điểm mà thời kì này có và thời kì này được ban phúc như thế nào rồi đấy.

Nếu con không giành lấy những lời chúc phúc vào thời kì của những lời chúc phúc, thì con định giành được chúng vào lúc nào nữa hở con? Khi thời gian kết thúc, thì tương ứng với thời gian, những đặc điểm của thời kì này cũng sẽ kết thúc. Vậy nên, bất cứ việc gì con muốn làm, bất cứ thứ gì con muốn nhận, bất cứ điều gì con muốn tạo ra, hãy làm ngay và tạo ra ngay vào lúc còn có sự giúp đỡ của Cha, dưới dạng lời chúc phúc. Con sẽ không nhận được cơ hội kim cương này lần nào nữa đâu.

14.12.1987

Con đã nhận lấy ích lợi từ đặc trưng của thời kì này đến mức nào rồi? Biết tầm quan trọng của thời gian nghĩa là trở nên vĩ đại. Cũng như biết bản thân và biết Cha là quan trọng, thì biết rõ thời gian cũng rất thiết yếu. Thế con có hiểu con phải làm gì không? Trước khi BapDada ngồi xuống và công bố kết quả, hãy tự tìm ra kết quả của mình. Vì đến lúc BapDada công bố kết quả và con nghe thấy kết quả ấy, con lại nghĩ: bây giờ kết quả đã công bố rồi thì mình còn làm gì được nữa? Thôi mình như nào thì mình chấp nhận thế vậy. Thế nên BapDada vẫn nói: Hãy kiểm tra cái này hãy kiểm tra cái kia. BapDada đang nói cho con biết kết quả một cách gián tiếp đấy vì con đã được nói cho biết trước rằng Người sẽ đưa cho con kết quả và con cũng được cho thời gian rồi. Đôi khi các con được cho sáu tháng và đôi khi là một năm. Rồi một số con thậm chí còn nghĩ rằng sáu tháng sắp hết rồi mà chưa thấy Baba nói gì với mình cả. Thế nhưng, như con đã được bảo rồi, giờ vẫn còn tí chút thời gian để Baba nhân từ và chúc phúc. Hiện tại, người cầm sổ tài khoản vẫn còn thăm lặng. Sau này Người mới xuất hiện. Thế nên Cha vẫn còn nhân từ được “Được rồi, cho chúng thêm một năm nữa; rốt cục chúng vẫn là con mình mà.” Có gì Cha không thể làm được nếu Người muốn. Người có thể công bố mọi thứ về mỗi và mọi con. Một số con nghĩ Người là Chúa tể Ngây thơ. Thế nên một số con đến giờ rồi mà vẫn còn tiếp tục đối xử với Baba như thể Người ngây thơ lắm. Người là Chúa tể ngây thơ thật đấy, nhưng Người cũng là Tử thần vĩ đại. Người chưa cho các con thấy hình thể đó của Người lúc này thôi. Bằng không, các con sẽ không thể đứng trước mặt Người được. Thế nên Người mới trở thành Chúa tể Ngây thơ. Trong khi biết rõ hết mọi thứ, Người vẫn làm bộ không biết gì. Nhưng để làm gì vậy? Để giúp các con hoàn thiện. Con có hiểu không? Nhìn thấy những cảnh tượng này BapDada tiếp tục mỉm cười. Các con đang chơi trò gì đây! Người tiếp tục thấy tất cả bọn họ. Thế nên, hãy kiểm tra những đặc điểm của cuộc đời Brahmin trong bản thân con và làm cho mình hoàn thiện.

14.12.1987

Hãy biết tự thương mình và thương người khác. Trên con đường tín đồ cũng vậy, các con hẳn đã thấy những người tín đồ đích thực, mà chính bản thân con cũng đã từng là người tín đồ đích thực còn gì. Nó đã ghi dấu trong linh hồn; hãy nghĩ về điều đó. Những người tín đồ đích thực là những người luôn nhân từ. Vì thế họ rất sợ phạm phải những hành động tội lỗi. Họ sợ tội lỗi, nhưng lại không sợ Cha. Thế nên họ được cứu thoát khỏi rất nhiều hành động tội lỗi. Trên con đường kiến thức cũng vậy, những ai nhân từ một cách chính xác thì không sợ ba thứ này, mà họ có sức mạnh để tránh được ba thứ đó. Những ai không có lòng nhân từ tuy có biết và có

hiểu điều này, nhưng vẫn bị ba thứ này ảnh hưởng. Ba thứ ấy là bất cần, đố kỵ và ghét bỏ. Chín mươi phần trăm nguyên do của bất cứ yếu kém nhược điểm nào đều là ba thứ này. Những ai nhân từ có mong ước thanh khiết tránh khỏi Tòa Phán Quan Tối Cao, đồng hành của Baba, họ không bao giờ làm gì vì sợ hãi giống như những người tín đồ. Mà nhờ tình yêu của Cha, các linh hồn Brahmin không trở nên bất cần vì nỗi sợ ngọt ngào là nhờ họ không được đi cùng Cha hay phải băng qua cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao thì sao. Gọi nó là một nỗi sợ, hay gọi nó là tránh đi; chính tình yêu của Cha khiến họ tránh khỏi chuyện này. Lòng nhân từ trong trái tim họ kết thúc sự bất cần của họ. Và khi có lòng nhân từ cho bản thân, thì thái độ và ý thức cũng hết như vậy, họ tự động trở nên nhân từ với cả thế giới Brahmin. Lòng nhân từ chính xác này là dựa trên kiến thức. Nhân từ mà không có kiến thức đôi khi có thể gây tổn thất, nhưng nhân từ dựa trên kiến thức không cho phép cảm giác đố kỵ hay ghét bỏ trỗi dậy trong trái tim.

30.03.1990

Các con giải khuây cho Baba với rất nhiều điều ngọt ngào. Thay vì là vua, họ trở thành những luật sư rất tài ba. Họ kể ra những điều luật đến nỗi Baba chỉ cứ mỉm cười. Thế luật sư có hay hơn vua không? Các con tranh cãi các điều luật một cách hết sức khôn ngoan. Giờ hãy ngừng tranh cãi về điều luật đi con. Hãy trở thành đứa con quý phái dấu yêu. Baba có tình yêu dành cho các con, vì thế, trong khi thấy rõ và nghe rõ những chuyện này, Người chỉ mỉm cười. Người chưa dùng đến Tòa Phán Quan Tối Cao vào lúc này.

18.11.1993

Vì yêu thương, BapDada không nêu ra bất cứ cái tên nào về việc ai đã làm chuyện gì. Đẳng nào thì các con cũng biết cả rồi, phải không? Ngày nay, có tivi là tốt. Thế nên BapDada cũng có một cái tivi. BapDada biết rõ mỗi con đã thực hiện nhiệm vụ Người giao từ năm ngoái đến mức độ nào rồi. Nhưng Người có nên công bố những cái tên này xem bao nhiêu người đã hoàn tất còn bao nhiêu mới dở dang một nửa? Cho nên năm nay, hãy là người quyên tặng vĩ đại và người ban tặng những lời chúc phúc cho bản thân và cho cả người khác. Và mỗi ngày, hãy mang đến điều gì đó mới mẻ, nghĩa là, con nhất định phải có tiến bộ. Đây chính là nỗ lực cho bản thân.

31.12.1993

Tốt lắm, tất cả các giáo viên có hạnh phúc không? Đối với những người mới thì murli rất sâu, nhưng trong Lễ kỉ niệm Kim cương, BapDada mong ước giải thoát các con khỏi tất cả mọi thứ. Nếu các con không làm việc này, Người sẽ trở thành Tòa

Phán Quan Tối Cao đấy. Hiện giờ BapDada vẫn còn đang nói với các con bằng tình yêu. Người phải tiếp nhận hình thể Tòa Phán Quan Tối Cao, nhưng tại sao Người phải làm vậy? Sao tất cả các con không trở nên tự do hết trong khi vẫn còn hình thể người Cha đi? Những người cũ nghĩ rằng BapDada nên làm gì đó để tất cả các con đều bình yên vô sự. Nhưng Baba có muốn thế đâu. Baba có muốn tiếp nhận hình thể Tòa Phán Quan Tối Cao đâu. Có gì mà Người không thể làm được chứ? Người có thể trừng phạt bất kì ai thầm trong lòng trong một giây, và sự trừng phạt ấy sẽ rất nặng. Nhưng BapDada không muốn thế. Hình thể người Cha rất đổi yêu thương. Nếu Tòa Phán Quan Tối Cao mà trở thành bạn đồng hành của Người, Người sẽ không lắng nghe gì nữa hết. Vì thế BapDada muốn giải thoát tất cả các con khỏi tất cả mọi thứ trong Lễ kỉ niệm Kim cương này.

25.11.1995

Các con nên là những linh hồn thiết tha phục vụ như thế, những linh hồn không có chút động cơ vị kỉ nào. Con chó nên nghĩ rằng mỗi mình con nên được trao cơ hội. “Con nên nhận được cơ hội này. Sao con lại không nhận được cơ hội này chứ? Con nên nhận được cơ hội này mới đúng.” Những suy nghĩ như thế cũng bị gọi là ích kỉ. Dù tên con không nổi tiếng trong gia đình Brahmin, mặc dù con là người phục vụ tốt nhưng tên con lại không được biết đến, nhưng Baba đã có tên con rồi. Vì tên con đã ở trong trái tim Baba, con còn muốn gì hơn nữa? Và không chỉ là ở trong trái tim Baba thôi đâu nhé, mà vì Baba giữ tài khoản, nên đến lúc số hạng cuối cùng được công bố, thì số hạng của con sẽ là dẫn đầu đấy con.

Có thể con chưa nhận được cơ hội nào, có thể con đúng nhưng con vẫn không nhận được cơ hội, thì cả chuyện ấy cũng được ghi chú lại hết. Còn nếu con hỏi xin một cơ hội và làm việc gì đó, thì con sẽ bị mất đi vài điểm vì con làm như vậy.

Tài khoản của Tòa Phán Quan Tối Cao thì chẳng kém đâu. Đây là một tài khoản vô cùng tinh tế. Vì thế mà con phải là một người phục vụ vô tư vị tha. Con chó nên có bất cứ động cơ ích kỉ nào. Con nên có động lực mang lại ích lợi. Nếu chẳng hạn, con nhận được một cơ hội, nhưng ai đó khác lại nghĩ rằng nếu anh ta có được cơ hội ấy thì tốt quá, và người ấy cũng xứng đáng với cơ hội đó, và nếu con trao cơ hội của con cho người kia thì phần chia của con cũng được tích lũy trong đó. Ngay cả nếu con không làm việc đó, mà con trao cơ hội cho người khác làm việc đó, thì con cũng tích lũy phần chia của con trong việc đó. Con ao ước được trở thành một viên kim cương đích thực. Thế thì hãy hiểu cho thấu đáo tài khoản. Đừng tiến lên trong sự bất cẩn, nghĩ rằng “Mọi chuyện đều ổn cả mà, đằng nào chuyện ấy cũng xảy ra rồi...” Quyển sổ tài khoản vô cùng tinh tế.

25.11.1995

Đừng nghĩ là vẫn còn thời gian, rằng sự phá hủy sẽ không xảy ra nhanh thế đâu. Đừng nghĩ như thế vì sự phá hủy sẽ xảy ra bất thành linh đấy. Nó sẽ không hỏi con trước xem con đã sẵn sàng chưa đâu. Mọi chuyện sẽ xảy ra bất ngờ. Tất cả các con đã trở thành Brahmin như thế nào? Con đột nhiên nhận được thông điệp, con đến xem một triển lãm, con giữ liên hệ, con có mối quan hệ và rồi con đã chuyển hóa bản thân mình. Con có từng nghĩ là con sẽ trở thành Brahmin vào một ngày cụ thể nào đó không? Con có nghĩ thế không? Con thành linh trở thành một Brahmin.

Sự chuyển hóa cũng sẽ diễn ra bất ngờ. Trước tiên, Maya làm con trở nên hết sức bất cẩn. Nếu con ngẫm nghĩ về việc này, thì ngay cả năm 2000 mà con nghĩ đến hầu như cũng đã ở đây rồi. Con nghĩ: Hãy để mình nghỉ ngơi một tí! Trước tiên, Maya sẽ phù phép và làm con bất cẩn trong một số phương diện, có thể là phục vụ, yoga, dharna hay các mối quan hệ giao tiếp. Con sẽ nghĩ: Chuyện như này lúc nào chả xảy ra suốt; nó sẽ vẫn còn tiếp tục xảy ra thôi. Cứ thế, Maya trước hết sẽ tìm cách làm cho con bất cẩn. Rồi sự phá hủy sẽ xảy ra bất ngờ. Vào lúc ấy, đừng có nói rằng BapDada đã không bảo con biết là chuyện sẽ xảy ra như thế. Cho nên con đang được cảnh báo trước rằng chớ bất cẩn trong bất cứ phương diện nào. Con phải hết sức tỉnh táo trong mọi môn học; ngay cả nếu có chuyện gì đó xảy ra ngay lúc này, hãy cứ tỉnh táo. Vào lúc ấy, đừng có gào toáng lên: BapDada ơi đến đây với con! Xin hãy đến và thực hiện trách nhiệm của Cha đi, hãy cho con chút sức mạnh nào. Baba sẽ không trao sức mạnh vào lúc ấy đâu.

Hãy tích lũy sức mạnh ngay lúc này. Bất cứ sức mạnh nào con cần tới mức độ nào, tất cả các con đều được phép tối đa để lấy thỏa thích như con muốn; kho báu đang mở. Con muốn nhiều sức mạnh cỡ nào, con muốn loại sức mạnh cụ thể nào, hãy nhận lấy nó ngay lúc này. Giáo viên hay hiệu trưởng sẽ chẳng giúp gì được con vào lúc con thi đâu.

23.02.1997

BapDada biết rằng thời gian đang đến gần hơn, thêm nhiều tình huống mới là những đám mây đen của các tâm ấn và tài khoản nghiệp sẽ trở dậy. Mọi thứ phải được thanh toán ở đây. Rất nhiều con hỏi: Sao những tình huống này cứ ngày càng gia tăng thế hở Ba? Những người con nào mà không phải đi qua vùng của Tòa Phán Quan Tối Cao thì sẽ *phải thanh toán hết mọi tài khoản nghiệp của họ trong những khoảnh khắc cuối cùng của thời kì chuyển giao*, bao gồm cả các tài khoản nghiệp là bản tính và tâm ấn của họ. Họ sẽ không phải đến cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao.

Những con quỷ dạ xoa sẽ không xuất hiện trước mặt họ. Tất cả những chuyện như quỷ dạ xoa đều phải được kết thúc ở đây. Vì thế, bệnh tật là một dấu hiệu chỉ ra rằng tất cả những chuyện này đang được thanh toán ở đây.

Đừng nghĩ là hình như thời gian càng đến lúc cuối thì các suy nghĩ lãng phí của con càng gia tăng thì phải. Thật ra chúng đang được giải phóng ra để được thanh toán cho hết đấy. ***Bốn phận của chúng là đến còn bốn phận của con là phải chuyển hóa chúng bằng những sóng rung động của sức mạnh và trạng thái bay của con.*** Đừng sợ hãi.

Rất nhiều con có sở trường không hề biểu lộ ra ngoài nỗi sợ trong tâm trí họ. Bề ngoài, họ sẽ nói là chả có gì không ổn cả, rằng tất cả những chuyện như này lúc nào mà chả xảy ra. Thế nhưng trong lòng, họ lại bị tác động bởi chuyện đó. Thế nên BapDada mới đang nói cho con biết trước, rằng những thứ khiến con sợ hãi sẽ đến, nhưng con không được phép sợ. Đừng buông bỏ vũ khí của con.

Khi con sợ, bất kể thứ gì con đang cầm trên tay đều rơi khỏi tay con. Khi tâm trí con sợ, sức mạnh của con rơi mất, chúng lặn hết đi. Vì thế đừng có sợ; con đã biết trước về nó rồi mà. Giờ hãy trở thành trikaldarshi. Hãy trở nên không sợ hãi. Các con những Brahmin không cần phải trở nên không sợ hãi trong tương giao với nhau đâu, con phải trở nên không sợ hãi với Maya.

Còn trong các mối quan hệ con phải yêu thương và khiêm nhường. Dù người khác có như thế nào, chỉ cần trao cho họ tình yêu thương từ trái tim con; trao cho họ những mong ước tốt đẹp và nhân từ với họ. Hãy trở nên khiêm nhường, đưa họ lên trước con và giúp họ tiến về phía trước. Như thế được xem là biến lí do của chuyện tiêu cực nào đó thành một giải pháp tích cực. “Vì thế này, vì thế nọ, vì người khác, vân vân” Giờ con hãy biến nguyên do của rắc rối thành giải pháp tích cực đi thôi.

14.12.1997

Bây giờ là cuối năm rồi đúng không? Nhìn xem này, BapDada đang sử dụng từ “phần đông”, không phải từ “tất cả”! Thế Baba nhìn thấy gì? Chỉ khi con tìm ra câu trả lời cho những lí lẽ viện cứ của con con mới có thể mang thế giới mới đến. Điều thứ hai mà Baba thấy là sự bất cẩn trong nhiều dạng khác nhau. Baba cũng thấy dạng hết sức quý phái của sự bất cẩn. Một kiểu nói của sự bất cẩn là “Mọi thứ vẫn ổn cả mà!” Không con người thể chất nào có thể thấy hết mọi hành động của bất kì ai. Ngay cả Brahma Baba hồi còn ở trong cơ thể hữu hình cũng không thể thấy được hết. Thế nhưng bây giờ trong hình dạng tinh tế, nếu người muốn, người có thể quan sát mọi hành động của bất kì ai.

Tương truyền Thượng đế có ngàn mắt, hàng trăm ngàn mắt, hàng trăm ngàn tai! Cho nên vào lúc này, dù ai đó có cố tìm cách che giấu họ, và che giấu một cách rất quý phái nhé, chứ không phải theo cách tầm thường đâu, thì Đấng Vô hình và Brahma tinh tế thiên thần vẫn có thể cùng nhau nhìn ra được mọi thứ. Vậy là có một loại bất cần trong dạng thô và một loại bất cần trong dạng tinh vi tinh tế.

Những ngôn từ các con dùng cho cả hai loại bất cần này là “Mọi chuyện vẫn ổn cả mà. Mọi thứ đều ổn cả. Chúng ta sẽ phải xem có chuyện gì xảy ra không. Sẽ chẳng có chuyện gì đâu. Hãy cứ đành tiếp tục với mọi chuyện như hiện giờ đi. Chúng ta sẽ cân nhắc việc này sau.” Đây là những suy nghĩ bất cần. Nếu BapDada muốn, Người có thể kể tường tận tất cả những chuyện này cho tất cả các con nghe đấy, nhưng các con xin được giữ thể diện. Tuy vậy, sự bất cần này của con không cho phép nỗ lực của con trở nên mãnh liệt. Nó ngăn con không thể thi đỗ xuất sắc. Vì tự con cứ nghĩ là “Mọi chuyện vẫn ổn mà”, nên kết quả cũng sẽ ổn cả thôi. Nhưng con sẽ không thể bay lên được. Thế con đã nghe đến hai điều mà Baba nhìn thấy hay chưa? Sự bất cần này ngăn con chuyển hóa. Mỗi con đều mắc phải lỗi này trong những dạng khác nhau. Vào lúc con nói “Để con xem chuyện gì sẽ xảy ra”, lúc ấy BapDada chỉ mỉm cười và Người cũng nói “Chúng ta sẽ cùng xem chuyện gì xảy ra nhé.” Con đã được bảo cho biết vì sao Baba lại đang nói với con tất cả những điều này hôm nay. Dù con có muốn hay không, con vẫn phải được biến thành như vậy, kể cả theo cách cưỡng ép nếu cần thiết. Con phải trở thành như thế. Hôm nay, Baba đã nói với con hơi mạnh một chút bởi vì các con đang lập kế hoạch làm việc này việc kia.

31.12.1999

Giờ hãy vượt thoát khỏi tất cả những gì hữu hạn đi con. Đừng lãng phí thì giờ của con vào những chuyện hữu hạn và những tâm ấn hữu hạn nữa. Đến hôm nay rồi, BapDada vẫn đang đưa ra tín hiệu với tình cảm nhân từ tới tất cả các con dù họ đang ngồi ở đây hay ngồi ở các trung tâm, dù họ ở mảnh đất này hay ở nước ngoài. BapDada đã thấy từ rất lâu tất cả những chuyện hữu hạn, về bản tính và những tâm ấn hữu hạn, tâm ấn tinh quái, tâm ấn khôn lỏi và cả tâm ấn bất cần của tất cả các con.

Một số con nghĩ: Mọi chuyện đều ổn cả mà! Có ai thấy đâu? Có ai biết gì đâu? Thế nhưng, cho tới giờ BapDada vẫn còn nhân từ. Nên trong khi thấy và nghe rõ mọi điều, Người vẫn nhân từ. Nhưng BapDada hỏi: BapDada sẽ còn nhân từ thế này trong bao lâu nữa? Bao lâu nữa đây con? Con có cần thêm thời gian không? Ngay cả thời gian cũng đang hỏi Cha rằng: Cuối cùng thì bao lâu nữa đây? Ngay cả tự nhiên

cũng đang hỏi. Hãy trả lời đi. Trả lời đi. Đến bây giờ, vẫn còn hình thể của người Cha. Người đấng nào cũng là Thầy và Satguru nữa. Nhưng hình thể người Cha vẫn đang tiếp tục. Phần vai của Đại dương Tha thứ vẫn đang diễn ra. Nhưng chuyện gì sẽ xảy ra khi phần vai Tòa Phán Quan Tối Cao bắt đầu? Con sẽ làm gì đây? BapDada muốn rằng, ngay cả trong phần vai Tòa Phán Quan Tối Cao, những tiếng “Wah các con, wah” vẫn vang lên bên tai Cha. Vào lúc ấy, đừng phàn nàn với Cha rằng: “Baba, sao Cha chẳng nói gì cho chúng con biết cả! Không thì chúng con đã trở nên sẵn sàng rồi!”

Thế thì bây giờ con đừng lãng phí thì giờ cho những chuyện vặt vãnh nữa, cho bản tính và các tâm ấn nữa. Đừng nghĩ: Mọi thứ đều đang tiến triển tốt mà, mọi chuyện đều ổn cả mà. Không. **Tất cả mọi thứ đều đang được tích lũy hết đấy.** Nó đang tích lũy hai lần, ba lần, cả trăm lần. Nó không ổn như thế đâu. Cho nên, hãy thấp lên ngọn đèn là suy nghĩ quyết tâm này trong trái tim con. Từ chỗ hữu hạn, con phải làm cho thái độ, ánh nhìn và hành động của con thành vô hạn.

Vì thế BapDada mới nói: Con phải làm cho nó thành như thế. Sau này Người sẽ nói gì? “Quá muộn rồi.” Hãy nhìn vào thời gian, hãy nhìn vào phục vụ. Phục vụ đang phát triển và thời gian cũng đang tăng tốc. Thế còn bản thân con đang ở trong sự hữu hạn hay ở trong sự vô hạn? Đừng chạy đuổi theo những thứ hữu hạn nữa con. Rồi thái độ vô hạn và trạng thái tự trọng sẽ đuổi theo con.

04.11.2001

Một Brahmin nghĩa là một linh hồn thanh khiết. Nếu có bất cứ việc làm ô trọc nào, nó bị coi là trọng tội. Sự trừng phạt cho tội ấy là rất khắc nghiệt. Đừng nghĩ rằng ổn thôi mà, rằng chuyện ấy lúc nào chả xảy ra, rằng lúc nào mà chẳng có một tí như thế. Không đâu. Đây là môn học đầu tiên. Sự mới mẻ chính là sự thanh khiết. Cha Brahma bị xúc phạm cũng là vì thanh khiết.

Con không thể tự viện cớ nói rằng: Nó cứ xảy ra như thế. Đừng bắt cấn về chuyện này. Tòa Phán Quan Tối Cao sẽ không để bất cứ một Brahmin nào yên trong chuyện này đâu, dù anh ấy hay cô ấy đã dâng nộp rồi, hay là một người phục vụ, hay một người sống trong gia đình. Cha Brahma cũng sẽ ở bên Tòa Phán Quan Tối Cao. Cho nên, hỏi các kumar và kumari, dù con ở đâu, dù con ở Madhuban hay ở các trung tâm, thì nỗi khổ sở của tội này, dù trong suy nghĩ của con thôi cũng là nỗi khổ sở và đau đớn rất lớn.

Con hát bài ca rằng: hãy giữ tâm trí anh thanh khiết, hãy giữ cơ thể thanh khiết. Đây là bài hát của các con phải không? Thế thì khi tâm trí con thanh khiết, cuộc đời con cũng thanh khiết.

Đừng coi nhẹ việc này, nói rằng: “Làm một tí thì cũng có sao đâu.” Nó không bé một tí đâu con, nó là nhiều lắm đấy. BapDada đang đưa ra cho các con một lời cảnh báo chính thức. Con sẽ không thể được cứu trong chuyện này đâu. Người sẽ ghi tội này vào tài khoản thật rõ ràng, dù đấy có là ai đi nữa. Cho nên, hãy cẩn trọng! Hãy chú ý!

Tất cả các con có đang chú ý lắng nghe không đấy? Hãy mở to cả hai tai con ra để nghe cho rõ. Đừng để cho có bất cứ sự sờ chạm nào ngay cả qua thái độ của con. Không nên có sự sờ chạm ngay cả qua ánh nhìn của con. Nếu nó không có ở trong suy nghĩ của con thì làm sao nó có thể ở đấy trong thái độ hay ánh nhìn của con được? Là bởi vì thời điểm để trở nên hoàn thiện, thời điểm để trở nên hoàn toàn thanh khiết, đang đến gần lắm rồi. Khi có sự ô trọc này, nó giống như vết đen trên một tờ giấy trắng vậy.

15.12.2003

Giờ các con phải làm gì nào? Con đã nhận được bài tập về nhà về việc cần phải làm gì trong mùa này. Hãy nhận ra bản thân con. Chỉ nhận thức về con thôi, chứ không phải về người khác nhé, và trở thành vàng ròng, vì B tin rằng những ai gọi “Baba của con” sẽ trở về cùng với Cha. Họ sẽ không đi trong đám rước dâu. Họ sẽ đi cùng với B, nắm chặt lấy bàn tay Shrimat, rồi con cũng sẽ đến vương quốc đầu tiên với Cha Brahma. Có niềm vui thích được ở trong ngôi nhà mới. Nếu nó cũ một tháng rồi, nó bị gọi là một tháng tuổi. Con phải đến nhà mới của con, thế giới mới, cách thức mới, phong tục tập quán mới và rồi đến vương quốc cùng Cha Brahma. Tất cả các con nói rằng con có rất nhiều tình yêu dành cho Cha Brahma.

Thế dấu hiệu của tình yêu là gì? Là ở bên Người, trở về cùng Người và đi xuống cùng Người. Đây là minh chứng của tình yêu. Con có thích thế không? Con có thích ở bên Cha, trở về cùng Cha và rồi lại cùng đi xuống với Cha không? Con sẽ không bỏ mặc người con yêu thích, phải không? Thế nên trách nhiệm yêu thương của Cha với tất cả các con là họ trở về sánh vai cùng Người, chứ không phải lẻo đẻo theo sau.

Nếu vẫn còn gì đó sót lại, con sẽ phải dừng lại để nhận trừng phạt của Tòa Phán Quan Tối Cao. Trong trường hợp đó, con sẽ không thể tay trong tay với Cha được nữa, con đành lẻo đẻo theo sau thôi. Có niềm vui thích trong việc gì? Trong việc sánh vai cùng Người, phải không? Thế con đã hứa chắc một lời chưa con? Lời hứa

trở về cùng Người của con có sắt son không? Hay con sẽ chỉ đi theo đằng sau? Nhìn xem này! Các con giơ tay hay chưa này. BapDada hài lòng thấy những cánh tay giơ lên, nhưng hãy giơ cánh tay shrimat. Shiv Baba làm gì có tay, còn Brahma Baba, linh hồn, cũng chẳng có tay. Các con cũng sẽ không còn những cánh tay thể chất kia nữa; con phải nắm lấy bàn tay shrimat và cùng trở về. Con sẽ cùng đi sánh bước chứ con? Ít nhất cũng hãy gật đầu đi nào. Tốt lắm, các con đang vẫy tay. BapDada ước ao rằng không có bất cứ một người con nào bị bỏ lại đằng sau, rằng tất cả đều nên trở về nhà cùng nhau. Các con phải luôn luôn sẵn sàng.

16.11.2006

Với các Dadi: Ai ai cũng đang tiến lên trong khi trao sự hợp tác của họ. BapDada hài lòng thấy rằng mỗi người trong các con đều đang đưa ra ngón tay là sở trường đặc biệt của con. (Với Dadiji) Mọi người đều rất vui được thấy các viên ngọc nguyên thủy. Các con đã trao cả xương tủy của mình cho phục vụ suốt từ đầu cho đến giờ. Các con đã phục vụ bằng cả xương tủy của mình. Tốt lắm. Nhìn xem, dù chuyện gì có xảy ra đi nữa, hãy cứ chỉ nhìn vào một điều này thôi: Dù con đang ở trên giường hay ở bất kỳ nơi nào khác, con cũng không quên Cha. Cha hòa tan trong trái tim con. Là như thế đúng không con? Xem này, cô ấy mỉm cười thật đẹp. Đúng là tuổi tác của con có già rồi, và con muốn nói "Ta ta" với cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao. Con không muốn trải qua trừng phạt. Ngay cả Tòa Phán Quan Tối Cao cũng sẽ phải cúi đầu. Ông ấy sẽ phải nghênh tiếp con. Con sẽ nói "Ta ta" và vì thế con đang thanh toán nốt một ít tài khoản của con ở đây trong sự tưởng nhớ đến Cha. Không hề có khổ sở nào; mặc dù có bệnh tật, không hề có một dấu vết nào của khổ đau.

16.11.2006

Tất cả thư từ, tin nhắn, và email từ khắp nơi đều đã đến được với BapDada. Ai ai cũng gửi đến tín hiệu về của tình yêu của họ, và nếu họ không thể tự mình đến, họ gửi nó qua thư tay và email. BapDada đón nhận thư từ, tin nhắn và quà tặng từ trái tim của mỗi con và BapDada làm cho mỗi con đều hiện rõ trong mắt Người và đang trao yêu thương và tưởng nhớ để hồi đáp lại tình yêu của các con.

Rất tốt là tình yêu như thế này từ Thượng đế giúp con rất nhiều trong nỗ lực của con. Mỗi con đều yêu thương, và sẽ cứ yêu thương, đu đưa trên xích đu yêu thương, và sẽ trở về nhà cùng BapDada. Rồi cũng sẽ đến lúc tất cả các con cùng trở về nhà. Các con sắp về nhà cùng nhau rồi phải không? Con sẽ không về sau chứ; con không thích thế mà. Tốt hơn là tay trong tay, và trong tình đồng hành của nhau. Bàn tay là shrimat. Shrimat sẽ ở trong trí tuệ con và linh hồn sẽ có tình đồng hành của

Linh hồn Tối cao và rồi con sẽ trở về nhà. Tất cả các con đều sắp trở về nhà rồi, phải không? Đừng bị rớt lại đằng sau nhé. Lúc này, các con vẫn đang cùng nhau. Dầu con có đang ở góc ngách nào đi nữa thì Cha vẫn ở bên con, Người sẽ ở bên con và quay trở về cùng con và rồi con sẽ trị vì vương quốc cùng với Cha Brahma. Đây là lời hứa chắc chắn, phải không? Đừng ở giữa chừng. Nếu còn chuyện gì đó cần giải quyết với Hải quan thì con sẽ bị kẹt lại đấy. Những thứ của Ravan sẽ chặn con lại ở Hải quan. Bất cứ tâm ấn hay bản tính nào của Ravan cũng đều sẽ đánh bẫy con ở chỗ hải quan – cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao, trong khi với tình đồng hành của Cha con sẽ có thể đi thẳng qua. Nếu còn có thêm ai nữa thì con sẽ phải chờ ở chỗ hải quan đấy. Con có thích thế không? Con không thích phải không? Cha cũng không thích như thế. Vì con đã hứa sẽ ở cùng, thế thì hãy luôn cùng Cha nhé.

15.10.2007

Trong một tháng này, hãy làm cho bản tính tự nhiên của con thành như thế vì một bản tính tự nhiên sẽ không thể bị thay đổi nhanh chóng được. Cho nên hãy làm cho bản tính tự nhiên của con thành bản tính mà Baba bảo con: những đức hạnh của Cha nên luôn hiện rõ trên khuôn mặt của con; shrimat của Cha nên luôn hiện rõ trong hoạt động của con. Khuôn mặt con nên luôn mỉm cười. Cách con cử động cũng nên là cách đầy hài lòng và làm cho mọi người cũng hài lòng. Trong mọi hành động, nên có sự cân bằng giữa karma và yoga. Một số con kể cho Baba nghe những chuyện rất hay ho. Baba có nên kể lại cho các con nghe những gì họ nói không? “Baba ơi, Cha cứ hiểu rằng tính con nó thế đi. Chẳng phải gì đâu, chỉ là tính con nó thế thôi.” Baba nên đáp lại thế nào đây? Đây có phải bản tính của con không? Một số con nói: “Tại cách nói của con nó thế. Con có nổi cáu đâu, chỉ là cách con nói nó hơi giống thế một tí. Con đã nói hơi to, nhưng mà con không hề giận dữ đâu nhé. Con chỉ nói hơi to một tí thôi mà.” Đây, xem chúng nói mới ngọt làm sao. BapDada nói: Nói “của con” với thứ con đang đề cập đến như bản tính của con là sai rồi. Bản tính của con là bản tính của Ravan hay là bản tính của con? Bản tính của con là bản tính của thời kì vĩnh hằng, của thời kì nguyên thủy, của thời con xứng đáng được thờ phụng mà con - đây mới là bản tính nguyên thủy của con. Chính vì con nói “của con, của con” với thứ vốn thuộc về Ravan nên con mới không thể bỏ nó đi được. Con lại đi giữ khư khư thứ không thuộc về con như nó là của con vậy. Khi ai đó lén lút giữ khư khư thứ gì đó không thuộc về anh ta hay cô ta, giấu nó đi thì việc đó có được coi là tốt không? Thế sao con lại coi bản tính của Ravan, bản tính của một kẻ khác là thuộc về con vậy? Một số con còn say sưa nói rằng: Đây không phải lỗi của con đâu nhé; chỉ là tính con nó thế thôi. Họ còn tìm cách trấn an BapDada như thế

đấy. Thế bây giờ con sẽ hoàn tất lễ kỉ niệm cho điều này chứ? Con sẽ làm chứ? Nhìn xem, hãy nói từ trái tim con. Hãy làm bằng tâm trí con. Khi tâm trí con sẵn sàng, bất cứ chuyện gì cũng là có thể. Hãy chấp nhận điều này trong tâm trí: “Đây không phải bản tính của tôi. Nó thuộc về kẻ khác thế nên tôi không được phép giữ nó lại.” Con đã chết trong khi đang sống rồi, phải không? Thế bản tính của con có phải bản tính Brahmin không hay vẫn là bản tính cũ của con? Thế con đã hiểu BapDada muốn gì chưa? Con có thể tự giải trí, con có thể nhảy múa và chơi đùa... nhưng... có một cái “nhưng” ở đây. Trong khi làm mọi việc con phải trở nên ngang bằng. Làm sao con có thể trở về nhà mà không trở nên ngang bằng với Cha được đây? Con sẽ phải chờ ở chỗ hải quan, trong cũi của Tòa Phán Quan Tối Cao; con sẽ không thể trở về cùng Cha được. Vậy chúng ta nên xem kết quả sau một tháng nữa nhé? Các Dadi, nói xem nào. Chúng ta có nên xem kết quả vào lúc đó không? Các con sẽ chú ý trong một tháng chứ? Nếu con chú ý được trong một tháng, nó sẽ trở thành tự nhiên. Đừng bỏ lỡ dù chỉ một ngày trong một tháng này. Tốt lắm, các Dadi sẽ nhận trách nhiệm cho việc này chứ? Tất cả các con cùng nhau giơ lên cánh tay của việc có những mong ước tốt đẹp và tình cảm thanh khiết dành cho nhau. Khi ai đó ngã, con chìa tay ra với thật nhiều yêu thương để giúp anh ấy đứng dậy. Thế thì với bàn tay là những mong ước tốt đẹp và tình cảm thanh khiết, hãy trao hợp tác cho nhau, tiếp tục giúp nhau tiến lên. Được không các con? Các con chưa chịu kiểm tra nhiều như con nên làm. Con làm gì đó xong rồi con mới kiểm tra, nhưng mà lúc ấy thì sự đã rồi còn gì, phải không? Thế nên, nghĩ trước rồi hãy làm. Đừng là con làm trước xong rồi con mới nghĩ về nó. Con phải làm được việc này.

05.03.2008

BapDada đã thấy rằng tất cả các con đều là những người nỗ lực, nhưng thi thoảng sự bất cẩn làm nỗ lực của con trì trệ thay vì lẽ ra con phải làm cho nó mãnh liệt. Rồi con lại nói với BapDada biết bao điều ngọt ngào. Con nói gì? Hãy tự hỏi lòng con. Con đã nói gì với Baba? “Chuyện đó sẽ xảy ra thôi. Nó phải xảy ra thôi. Con sẽ đến nơi kịp lúc.” Đấy là bất cẩn. Nếu thế thì làm sao con kịp thực hiện đúng lúc được lời con hứa rằng “Baba ơi, con ở bên Cha và sẽ trở về cùng Cha; con sẽ về nhà tay trong tay với Cha”, làm sao con trở về nhà được cùng Người mà không trở nên ngang bằng cơ chứ? BapDada đặc biệt hài lòng về một điều. Điều gì vậy? Tất cả các con đều đang tiến lên hay bay lên sau khi đã nhận được điểm cao trong việc có tình yêu dành cho cả hai người Cha. Trở nên hoàn thiện và hoàn hảo là một chuyện khác, nhưng tất cả các con đều có tình yêu dành cho Cha. Các con đã giành được điểm cao cho tình yêu thương. Giờ con phải giành được điểm trong việc trở nên

ngang bằng. Những lời Cha nói nên là những lời con nói. Những hành động của Cha nên là những hành động của con. Trong việc trở nên ngang bằng, chỉ cần dễ dàng mang một câu vào thực tế thôi. Nói thì rất dễ. Câu ấy là: BapDada là Karavanhar (Đấng truyền cảm hứng cho người khác thực hiện). Một từ này thôi, Karavanhar, khiến việc trở nên ý thức linh hồn thành dễ dàng. Tôi, linh hồn, là karavanhar đối với những cơ quan thể chất này ở từng bước đi còn trong mọi hành động, Cha là Karavanhar và tôi là công cụ. Trở ngại nảy sinh chỉ vì có hai từ “Tôi” và “của tôi”. Với từ Karavanhar này, Tôi và của tôi kết thúc. Tôi chỉ là một công cụ. Đấng đã biến tôi thành công cụ đang khiến tôi làm việc đó, thế nên ý thức “Tôi” kết thúc. Vậy con đã nghe được BapDada muốn gì chưa? Đó là tình yêu của một trái tim đích thực và một trái tim trong sạch.

Cha, Chúa tể Ngây thơ, rất dễ hài lòng với ai có trái tim trung thực. Khi Chúa tể Ngây thơ hài lòng, thì Tòa Phán Quan Tối Cao, cố vấn ở giữa, thậm chí không thể ngược mắt lên nhìn. Rồi con sẽ chào “bye, bye” với Tòa Phán Quan Tối Cao và cứ thế đi qua. Ông ấy sẽ kính cẩn chào namaste và cúi đầu trước các con những linh hồn ngang bằng với Cha. Các con được người Cha như thế yêu thương hết mực, con chỉ cần phải kiểm tra để đảm bảo không có rò rỉ nào trong tình yêu của con thôi. Bây giờ, chỗ rò rỉ là ý thức cơ thể của con hay ý thức về ưu điểm sở trường của ai đó khác nên chấm dứt. Hãy trở thành một biểu tượng đầy kinh nghiệm.

15.11.2008

Hỡi những người con hai lần nỗ lực, các con có phải những linh hồn làm gì đó ngay tức khắc không hay lúc nào đó con mới làm? Những ai trong các con nghĩ rằng con là người sẽ minh chứng điều này bằng cách làm gì đó ngay lập tức thì giơ tay lên! “Con nhất định phải làm việc đó. Con phải làm bằng được.” chứ không phải “Con sẽ làm vào lúc nào đó”. “Con phải làm việc đó.” Hãy nhớ, giữ biểu đồ của con. BapDada đã bảo con từ trước rằng: Sau khi kể lại biểu đồ cả ngày của con cho BapDada vào buổi tối, hãy đi ngủ bằng cách trước tiên dọn sạch cái đầu của con đi rồi con sẽ có thể ngủ ngon, vì bằng cách nói cho Baba biết về những chuyện xảy ra trong ngày hôm đó, ngày tiếp theo con sẽ nhớ được rằng hôm qua con đã kể hết cho Baba nghe rồi, và ý thức này sẽ giúp đỡ con. Con rồi sẽ không phải đến cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao nữa. Con đã giao hết cho Baba và chuyển hóa nó rồi thế nên con sẽ được cứu thoát khỏi cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao. Bây giờ, năm tiếp theo – chưa ai biết gì về năm tiếp theo hết - nhưng hãy giữ mục tiêu. Hãy để thời lượng một năm sang một bên, mà trong thời gian ngắn nhất có thể, hãy hiển lộ một cách thực tế nhanh hết mức có thể hi vọng mà Cha có về sự hiển lộ thông qua khuôn mặt và

hoạt động của các con. Con có lòng can đảm này chứ? Thế thì giơ tay lên! Các con có can đảm chứ? Có chứ? Được rồi. Chúc mừng các con! Ngay lúc này BapDada đang thấy niềm tin và lòng hăng hái nhiệt tình của sự can đảm trong mỗi con. Nhưng đừng để nó giảm đi mất khi con quay trở về trên máy bay đấy nhé. Hãy tiếp tục gia tăng nó lên. Hãy luôn giữ bên con chiếc chìa khóa là suy nghĩ quyết tâm mà BapDada đã tặng cho con. “Tôi phải làm được việc đó, ngay bây giờ.” Không phải vào một lúc nào đó trong tương lai. Thời gian ấy đã trôi qua rồi. Nó sẽ xảy ra; nó phải xảy ra. Không phải nó sẽ xảy ra mà là nó phải xảy ra. Hãy luôn nhớ danh hiệu người nỗ lực gấp đôi mà BapDada đã tặng cho con.

25.10.2009

BapDada đang chúc mừng. Hãy tiếp tục giúp nhau chú ý. Các con đang làm gì nào? Hàng tối, trước khi đi ngủ, trước khi chào “Chúc ngủ ngon” với BapDada, hãy đưa cho Baba xem toàn bộ biểu đồ của con về việc con đã làm gì tốt hay xấu. Hãy đưa biểu đồ về bất cứ việc gì con đã làm, làm rộng trí tuệ con rồi mới “Chúc ngủ ngon”. “Chúc ngủ ngon” với Cha rồi đi ngủ trong tưởng nhớ Cha. Rồi con sẽ ngủ rất ngon lành. Trước tiên hãy làm rộng mình đi đã, đừng giữ lại gì trong trí tuệ của con. Khi con đưa hết cả biểu đồ của con cho Cha, con sẽ không cần phải đến cõi của Tòa Phán Quan Tối Cao nữa. Đấng Chúa tể hài lòng với một trái tim trung thực. Vậy là con đã nhận được bài tập về nhà rồi. Trước tiên con có thể làm phục vụ trong khi đi lại trong hình thể là vị tổ tiên và xứng đáng được thờ phụng của con.

31.03.2010